

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 1998

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΣΤ'

Τετάρτη 12 Αυγούστου 1998

Αθήνα, σήμερα στις 12 Αυγούστου 1998, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.18' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Β' σύνθεση), για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα διεξαχθεί ονομαστική ψηφοφορία η οποία εκκρεμεί επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων: "Δευτεροβάθμια Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευση και άλλες διατάξεις".

Καλούνται επί του καταλόγου οι Βουλευτές κύριοι Δημήτριος Πιπεργιάς από το ΠΑΣΟΚ και Σταύρος Παπαδόπουλος από τη Νέα Δημοκρατία.

Οι αποδεχόμενοι την αρχή του νομοσχεδίου απαντούν "ΝΑΙ".

Οι μη αποδεχόμενοι την αρχή του νομοσχεδίου απαντούν "ΟΧΙ".

Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(Ψ Η Φ Ο Φ Ο Ρ Ϊ Α)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Υπάρχει κανείς κύριος συνάδελφος, ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του;

Ο κ. Τσερτικίδης.

(Στο σημείο αυτό ψηφίζει ο Βουλευτής κ. Παντελής Τσερτικίδης)

Κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ τους κυρίους ψηφολέκτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων και την εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω το αποτέλεσμα της διεξαχθείσας ψηφοφορίας.

Ψήφισαν συνολικά 87 Βουλευτές.

Υπέρ της αρχής του νομοσχεδίου, δηλαδή "ΝΑΙ", ψήφισαν 50 Βουλευτές.

Κατά της αρχής του νομοσχεδίου, δηλαδή "ΟΧΙ", ψήφισαν 37 Βουλευτές.

Απόντες ήταν 13 Βουλευτές, σύμφωνα με το κάτωθι πρωτόκολλο ονομαστικής ψηφοφορίας:

"Ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής.

Από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα

	N	O
Αδομόπουλος Γεώργιος	+	
Ακριτίδης Νικόλαος	+	
Αλαμπάνος Δημήτριος	+	
Αλευράς Αθανάσιος	+	
Ανουσάκη Ελένη - Ηλέκτρα	+	
Ανωμερίτης Γεώργιος	+	
Αποστολίδης Λουκάς	+	
Αργύρης Ευάγγελος	+	
Αρσένη Μαρία	+	
Βλασσόπουλος Ευάγγελος	+	
Βούλγαρης Αλέξανδρος	+	
Βρεττός Κωνσταντίνος	+	
Γεωργιάδης Θεόδωρος	+	
Γιαννάκης Ιωάννης	+	
Δαμιανίδης Αλέξανδρος	+	
Ζήση Ροδούλα	+	
Κίρκος Γεώργιος	+	
Ιωαννίδης Φοίβος	+	
Κακλαμάνης Απόστολος	+	
Καλαμακίδης Ιωάννης	+	
Κανελλόπουλος Λάμπρος	+	
Ανθόπουλος Ιωάννης	+	
Κατσικόπουλος Δημήτριος	+	
Κατσιλιέρης Πέτρος	Απών	
Κουρουμπλής Παναγιώτης	Απών	
Κοκκίνης Νικόλαος	+	
Κοντομάρης Ευτύχιος	+	
Κουλούρης Κίμων	+	
Κουράκης Ιωάννης	+	
Κουτσόγιωργας Δημήτριος	+	
Κρητικός Παναγιώτης	+	
Κωνσταντινίδης Ιωάννης	+	
Λάλος Κανέλλος	+	
Λεβγιάννης Νικόλαος	+	
Φουντάς Παρασκευάς	+	
Μάτσης Αθανάσιος	+	
Νιώτης Γρηγόριος	+	
Παπαηλίας Ηλίας	+	
Πετραλιάς Αυγερινός	+	
Πιπεργιάς Δημήτριος	+	
Σαατσόγλου Ανέστης	+	
Σαλαγιάννης Νικόλαος	+	
Σαρρής Δημήτριος	+	

όπως λέει και το νομοσχέδιο, υπάρχει η χημεία, εις δε τη δευτέρα τάξη υπάρχει τομέας και δύο κύκλοι για τη χημεία.

Δεν καταλαβαίνω, λοιπόν, που ακριβώς βρίσκεται το πρόβλημα και δεν καταλαβαίνω την υπευθυνότητα με την οποία η Νέα Δημοκρατία στήριξε αυτή της την παρατήρηση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ**)

Δεν θα επιμείνω περισσότερο, παρ'ότι θα μπορούσε κανείς να μιλήσει για την αποστολή του τεχνικού επαγγελματικού εκπαιδευτηρίου, που φαίνεται ότι δεν έγινε κατανοητή, ως του δρόμου που οδηγεί στο επάγγελμα και την επαγγελματική σταδιοδρομία και όχι στα προπύλαια των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Είναι σαφές, τονίστηκε και ξεκαθαρίστηκε από τον κύριο Υπουργό και νομίζω ότι με επάρκεια το τόνισα και εγώ στην εισήγησή μου.

Θα έρθω τώρα στα σχόλια των άρθρων 1 έως 10. Για το πρώτο άρθρο δεν έχω να πω τίποτα. Θα αναφερθώ στο δεύτερο άρθρο, που αφορά την οργάνωση και τη λειτουργία του τεχνικού επαγγελματικού εκπαιδευτηρίου.

Στην παράγραφο 5, κύριε Υπουργέ, δίνεται η δυνατότητα να εγγράφονται οι απόφοιτοι του δευτέρου κύκλου σε ινστιτούτα επαγγελματικής κατάρτισης. Είχα προτείνει και στην πρωτολογία μου να προστεθεί η φράση "κατά προτεραιότητα".

Επίσης, η παράγραφος 6 αφορά εκείνη τη ρύθμιση, όπου μετά από τριετή επαγγελματική εμπειρία μπορούν οι απόφοιτοι του δευτέρου κύκλου να εισάγονται, κατόπιν εξετάσεων, στα ΤΕΙ. Εδώ είχα κάνει και θα επαναλάβω δύο προτάσεις, κύριε Υπουργέ. Η πρώτη είναι αυτή η τριετής επαγγελματική εμπειρία να περιοριστεί στο ήμισυ, δηλαδή στη δεκαοκτάμηνη επαγγελματική εμπειρία, επειδή αυτό εναρμονίζεται και προς το χρόνο των ειδικών προγραμμάτων κατάρτισης για αυτά τα ίδια τα παιδιά. Επομένως έτσι παρακάμπτεται σε κάποιο βαθμό το πρόβλημα της απασχόλησης.

Ακόμα ορίζεται ότι εισάγονται στα ΤΕΙ σε τμήματα αντίστοιχης ειδικότητας. Το "αντίστοιχης ειδικότητας" μπορεί να δημιουργήσει σύγχυση και πρόβλημα από το γεγονός ότι, κατά την εκτίμησή μου, στενεύει τα όρια και φυσικά δεν υπάρχουν ποτέ στις περισσότερες περιπτώσεις ακριβώς οι ίδιες ειδικότητες.

Γι' αυτό αντί της λέξης "αντίστοιχης", θα πρότεινα τη λέξη "παρεμφερούς" ή και "συγγενικής" ειδικότητας.

Επίσης, θέλω να σχολιάσω ως πολύ θετική και νομίζω καινοτόμα τη ρύθμιση της παραγράφου 9, κατά την οποία στους μαθητές των τεχνικών επαγγελματικών εκπαιδευτηρίων μπορεί να χορηγούνται κρατικές υποτροφίες.

Στο άρθρο 3 θέλω να κάνω δύο σχόλια θετικά, για να επαινέσω. Στο άρθρο αυτό προσδιορίζεται το ποσοστό των μαθημάτων γενικής παιδείας και γενικής ωφελιμότητας. Αυτό είναι μία κατοχύρωση ενός στόχου, για τον οποίο έχουμε μιλήσει.

Επίσης, στην παράγραφο 4 μπαίνουν ρήτρες για την κατάρτιση των αναλυτικών προγραμμάτων που αφορούν, στο εδάφιο α', σαφώς διατυπωμένους σκοπούς κατά μάθημα και κατά κύκλο σπουδών και στο εδάφιο β' τη διδακτέα ύλη. Τέλος, στο εδάφιο γ' κάθε αναλυτικό πρόγραμμα εργαστηριακού μαθήματος συνοδεύεται από παράρτημα, που περιγράφει τον απαιτούμενο εργαστηριακό εξοπλισμό για την υλοποίησή του.

Αυτό έχει ένα διπλό νόημα. Το ένα είναι ότι θα γνωρίζουμε ποια είναι τα εργαστήρια και δεν θα βαδίζουμε στο κατά το δοκούν του ενός ή του άλλου και βέβαια αυτό θα έχει σημασία και για την ιδιωτική εκπαίδευση, που θα ακολουθεί τα πρότυπα της δημόσιας εκπαίδευσης. Είναι, λοιπόν, σημαντικό και αυτό.

Στο άρθρο 4 θα ήθελα να κάνω ένα σχόλιο για την παράγραφο 4, όπου το νομαρχιακό συμβούλιο γνωμοδοτεί μετά από εισήγηση της νομαρχιακής επιτροπής. Είναι ένας στόχος παλιός και γενικός, που αφορά την αποκέντρωση.

Στο άρθρο 8 στις λοιπές διατάξεις, νομίζω ότι θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα, ώστε να συσταθεί μία υπηρεσία ανάπτυξης και υποστήριξης της Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, όπως σήμερα προτείνεται, γιατί πρόκειται για ένα έργο μεγάλο που, χωρίς την υποστήριξη από κατάλληλο και επαρκές

όργανο, πιστεύω ότι μπορεί να συναντήσει στην πορεία του προβλήματα. Γι' αυτό κάνω αυτήν την πρόταση, του να συσταθεί τέτοια υπηρεσία και όχι οργανισμός με διοικητικά συμβούλια και με πολυπλοκότητα λειτουργίας, ένας μηχανισμός ευέλικτης λειτουργίας με κεντρική δομή και περιφερειακή διακλάδωση κατά τις δεκατρείς γνωστές διοικητικές μας περιφέρειες.

Σε ό,τι αφορά τα θέματα του προσωπικού, ασφαλέστατα όλοι είμαστε ευαίσθητοι, αλλά νομίζω ότι τα κάλυψε πλήρως ο κύριος Υπουργός χθες, κυρίως με τη δήλωσή του ότι ουδείς πρόκειται να απωλέσει τη θέση του, ουδείς πρόκειται να διακινδυνεύσει στο ρόλο του και στα δικαιώματά του και ότι προέχει το συμφέρον της παιδείας, κάτι που το δεχόμαστε όλοι και επί τη βάση αυτού θα γίνει και η κατανομή και η οργάνωση της επιμόρφωσης, ώστε το εκπαιδευτικό προσωπικό να ανταποκρίνεται στην αποστολή του.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Η κ. Κωνσταντούλου έχει το λόγο.

MARIA ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, παίρνω την ευκαιρία να δευτερολογήσω μάλλον, παρά να κάνω σχόλια στα άρθρα.

Πολλοί συνάδελφοι κατηγορήσαν τη Νέα Δημοκρατία για ανακολουθία. Παραδέχεσθε -λέει- ότι η κατάσταση της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης δεν είναι καλή, όμως δεν θέλετε να κάνουμε τίποτα.

Δεν είπαμε αυτό. Είπαμε ότι για να φτιάξουμε την κατάσταση πρέπει να δουλέψουμε επί της ουσίας και όχι επί του θεσμικού πλαισίου. Αυτό είπαμε. Αλλά η δουλειά επί της ουσίας είναι δουλειά αφανής κατά κάποιο τρόπο, δηλαδή δεν είναι δουλειά εντυπωσιακή. Είναι δουλειά που δεν φαίνεται τόσο πολύ, είναι δουλειά πάνω στην ποιότητα του εκπαιδευτικού έργου, είναι δουλειά πάνω στα βιβλία, πάνω στο περιεχόμενο, πάνω στην επιμόρφωση των εκπαιδευτικών. Δεν μπορεί κανείς να συνδέσει το όνομά του και να πει ότι έκανα το τάδε νομοσχέδιο, έφτιαξα τα τάδε σχολεία.

Εμείς πιστεύουμε ότι το πλαίσιο που υπήρχε και που είχε συμπληρωθεί το 1992 ήταν πλήρες και τέλειο και δεν χρειαζόνταν να αλλάξει καθόλου και νομίζω ότι αυτό θα υποστηρίξει και ο κ. Σουφλιάς, ο οποίος ήταν και ο αρχιτέκτονας του σχεδίου αυτού.

Ο κύριος Υπουργός δέχθηκε ότι ο ακρογωνιαίος λίθος της εκπαιδευτικής πολιτικής είναι να αυξηθεί την πρόσβαση στη τριτοβάθμια εκπαίδευση, να την απελευθερώσει. Και άλλοι Υπουργοί κάθησαν στην καρέκλα του και ασφαλώς θα το σκέφθηκαν, γιατί είναι πάρα πολύ δημοφιλές μέτρο. Γιατί δεν το έκαναν;

Δεν το έκαναν γιατί είχαν να απαντήσουν σε δυο αμείλικτα ερωτήματα. Τι θα κάνουμε όλους αυτούς τους αποφοίτους της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, όταν ήδη με αυτούς που βγάζουμε έχουμε προβλήματα απασχόλησης; Τι θα πούμε σ' αυτούς και τους γονείς τους όταν έρθουν στο γραφείο μας και μας πουν "τι θα κάνουν τα παιδιά μας τώρα;"

Το δεύτερο αμείλικτο ερώτημα είναι πού θα βρούμε τους πόρους για να αυξήσουμε τόσο σημαντικά τις θέσεις στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Η απάντηση στο πρώτο ερώτημα φαντάζομαι είναι ότι θα αποσυνδέσουμε την επαγγελματική αποκατάσταση από τη μόρφωση. Θέλετε μόρφωση; Πάρτε την. Θα τελειώσετε το πολυτεχνείο και θα γίνετε ένας πολύ μορφωμένος μεταπτυχιακός ή σοβατζής ή λουστραδόρος. Θα τελειώσετε κοινωνικές ή οικονομικές επιστήμες και θα γίνετε ένας πολύ μορφωμένος σουβλατζής ή ταξιτζής ή τέλος πάντων θα ανοίξετε γραφείο τελετών. Θα είσθε όμως μορφωμένος άνθρωπος. Δεν έχει καμία σχέση η επαγγελματική αποκατάσταση με αυτό.

Το ερώτημα είναι το εξής: Το ξέρει αυτό ο ελληνικός λαός; Ρωτήσαμε τον άνθρωπο τον πικραμένο που θέλει το παιδί του να πάει στο πανεπιστήμιο, αν θέλει να αποσυνδεθεί αυτό από την επαγγελματική του αποκατάσταση; Είναι διατεθειμένος να πληρώσει τους επιπρόσθετους πόρους για να γίνει αυτό;

Τώρα πάμε στο δεύτερο ερώτημα. Πού θα βρούμε τους πόρους; Η παιδεία θέλει λεφτά. Δεν μπορούμε να φτιάχνουμε "τηγανίτες χωρίς αυγά", όπως είπε και ο κ. Τζωάννος χθες, για να μη χρησιμοποιήσω ακόμα χυδαιότερες παροιμίες του ελληνικού λαού. Θέλουμε λεφτά. Δεν μπορούμε να αυξάνουμε τον αριθμό των φοιτητών χωρίς πόρους.

Είπε ο κύριος Υπουργός ότι θα κάνει πενήντα οκτώ τμήματα. Υπολογίζοντας κάποιους αριθμούς που ο ίδιος έδωσε, όταν απαντούσε στους συναδέλφους που παραπονιόνταν για τη μεταφορά της Οικονομικής Σχολής από το Αγρίνιο στην Πάτρα –ότι δηλαδή το κάθε τμήμα θα έχει είκοσι ένα καθηγητές, είκοσι ένα μέλη ΕΔΤΠ και η γραμματεία των δυο τμημάτων που θα μετέφερε εκεί θα είχε περίπου σαράντα άτομα– με τις σημερινές αμοιβές που ξέρω, νομίζω ότι τα πενήντα οκτώ αυτά τμήματα σε πλήρη ανάπτυξη θα στοιχίσουν περίπου τριάντα πέντε δισεκατομμύρια (35.000.000.000) δραχμές.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Παραπάνω.

ΜΑΡΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ : Μπράβο, παραπάνω. Τα έχετε λοιπόν αυτά; Τα έχει δεχθεί το Υπουργικό Συμβούλιο; Γιατί τώρα με την τροπολογία που φέρνετε, παρακάμπτουμε το Υπουργικό Συμβούλιο. Λέτε "τι χρειάζεται να ξέρει το Υπουργικό Συμβούλιο ότι θα δημιουργηθεί ένα τμήμα;". Χρειάζεται, διότι αυτό φορτώνει τον προϋπολογισμό με δαπάνες συνεχείς. Κάθε χρόνο πρέπει να δίδονται αυτά τα λεφτά.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Υπογράφεται και από τον Υπουργό Οικονομικών.

ΜΑΡΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ : Ναι, αλλά εγώ νομίζω ότι αυτό θα έπρεπε να το δεχθούμε και όλοι εδώ μέσα, διότι θα μας το φορτώσετε στην πλάτη μας και όταν θα είμαστε εμείς κυβέρνηση. Τα τμήματα αυτά θα λειτουργούν πάντα. Δεν θα λειτουργήσουν τώρα και θα τα πάρете μαζί σας φεύγοντας!

Βέβαια φαντάζομαι ότι αυτά τα πενήντα οκτώ τμήματα θα εξυπηρετήσουν πολύ λιγότερους από τους σαράντα χιλιάδες φοιτητές που θέλετε να βάλετε επιπλέον το χρόνο, για τους οποίους εγώ υπολόγισα ότι το κόστος θα είναι περίπου τριακόσια πενήντα δισεκατομμύρια (350.000.000.000) δραχμές, αν υπολογίσουμε περίπου ένα μέσο κόστος για τον φοιτητή 2 εκατομμύρια το χρόνο. Έχουμε τόσα λεφτά; Από πού θα τα κόψει το ελληνικό δημόσιο, αφού μας λένε "κόψτε τις δαπάνες του δημοσίου"; Πού θα τα βρούμε τόσα λεφτά; Και να τα δώσουμε αυτά τα λεφτά για παιδιά που δεν θα έχουν επαγγελματική αποκατάσταση; Δεν ξέρω εσείς μπορεί να το θεωρείτε λογικό.

Εκείνο που εγώ υποψιάζομαι και ανησυχώ είναι ότι δεν νομίζω ότι σέβεσθε αρκετά την ποιότητα. Δηλαδή, το Οικονομικό Πανεπιστήμιο, σύμφωνα με μια έρευνα που δημοσιεύθηκε στην "ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ", βγήκε εικοστό πέμπτο πανεπιστήμιο σε όλη την Ευρώπη, σύμφωνα με τις απόψεις των φοιτητών για την ποιότητα των σπουδών που παρέχει. Είναι το πρώτο ελληνικό πανεπιστήμιο στη σειρά αυτή. Και φυσικά, αν επρόκειτο να δοθούν τμήματα, το Οικονομικό Πανεπιστήμιο, θα ήταν το πρώτο πανεπιστήμιο που δικαιούται να πάρει, διότι επιπλέον είναι το δημοφιλέστερο ίδρυμα στην τέταρτη δέσμη και διότι βρίσκεται σε ένα πολύ δυναμικό και αναπτυσσόμενο χώρο. Θα ήταν λοιπόν πολύ λογικό, το πανεπιστήμιο αυτό να κάνει τμήματα, γιατί σας ανέφερα την αξιολόγηση των φοιτητών για το εκπαιδευτικό του έργο, όπου είναι εικοστό πέμπτο, ενώ σύμφωνα με τις διεθνείς αξιολογήσεις, σε αξιολόγηση του ερευνητικού έργου έρχεται τριακόστο όγδοο στον κόσμο και μέσα σ' αυτά τα τριάντα οκτώ είναι πανεπιστήμια της τάξεως του Χάρβαρντ, του MIT, κολοσσοί του Νόρθ Ουέστερν κλπ. Και είναι πάντα το πρώτο από τα ελληνικά πανεπιστήμια που βρίσκεται σ' αυτήν τη σειρά, σ' αυτήν τη λίσσα.

Εγώ δεν είμαι αντιπολιτευόμενη σ' αυτό το θέμα, είμαι αναμειγμένη σε πρόταση για δημιουργία τμημάτων και διατμηματικών προγραμμάτων. Φοβάμαι, όμως, ότι θα μας παρασύρετε σε μία δημιουργία τμημάτων και κάποια στιγμή θα

μας αφήσετε μετέωρους με τρία, τέσσερα μέλη ΔΕΠ, να τραβάμε τα μαλλιά μας πως θα συνεχίσουμε τη δουλειά και πως θα ανταποκριθούμε στις υποχρεώσεις που θα φορτωθούμε έναντι των σπουδαστών.

Και είχα πει στον πρύτανη: Κύριε πρύτανη, θα κάνετε μία προγραμματική συμφωνία με το Υπουργείο. Θα σας πουν ότι μέσα σε τέσσερα χρόνια θα σας δώσουν για κάθε τμήμα είκοσι ένα μέλη ΔΕΠ, είκοσι μία θέσεις ΕΔ.Τ.Π., θα σας δώσουν γραμματεία για να το αναλάβουμε αυτό, για να μη μειωθεί η ποιότητα των σπουδών.

Γιατί είμαστε στη θέση που είμαστε και εγώ θα περίμενα, κύριε Υπουργέ, να φωνάξετε τον πρύτανή μας και να του πείτε; Συγχαρητήρια, είσαι εικοστός πέμπτος, τι θέλεις να σου δώσω για να γίνεις δέκατος, για να μπει στην πρώτη δεκάδα, για να λάμψουμε στην Ευρώπη; Αυτό περίμενα να κάνετε και όχι, έτσι κάπως κρυφά, να μας παρασύρετε να πέσουμε σε μία παγίδα, να βάλουμε και άλλους φοιτητές και μετά να μην ξέρουμε τι να κάνουμε και να υποβαθμίσουμε την ποιότητα.

Θυμάστε, την προηγούμενη φορά σας είπα, ότι μας αυξήσατε τον αριθμό των φοιτητών και δεν μας ρωτήσατε. Ε, αυτήν τη φορά μας τον αυξήσατε ακόμη παραπάνω. Ενενήντα πέντε μας δώσατε την προηγούμενη φορά, χωρίς να μας ρωτήσετε, τώρα μας δώσατε εκατόν είκοσι πέντε.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ο κύριος πρύτανης, θα σας το είπα φαντάζομαι, συμφώνησε μαζί μου.

ΜΑΡΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Τι συμφώνησε, να μας αυξήσετε τον αριθμό; Μας ρωτήσατε σαν τμήμα;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ρώτησα τον πρύτανή σας, τώρα τι έκανε ο πρύτανης μαζί σας είναι άλλο θέμα.

ΜΑΡΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Αυτό δεν το ξέρω, να μου το πείτε να του το πω.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Σας το λέω εγώ τώρα.

ΜΑΡΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Μου λέτε ότι ο πρύτανης συμφώνησε, χωρίς να αυξηθεί το προσωπικό. Εμείς τώρα αντιμετωπίζουμε τρομερά προβλήματα. Δηλαδή έχουμε ένα εργαστήριο πενήντα θέσεων, πρέπει τα μαθήματα που χρησιμοποιούν υπολογιστές να τα κόψουμε στα δύο. Δεν έχουμε θέσεις ΕΔ.Τ.Π., για να μπορέσουμε να το κάνουμε.

Η ποιότητα των σπουδών απ' ό,τι έχει φανεί και από τις έρευνες που κάναμε μεταξύ των φοιτητών έχει ως κύριο στοιχείο τις εργασίες τις οποίες κάνουν οι φοιτητές. Ένας καθηγητής που έχει εξήντα φοιτητές τους χωρίζει σε ομάδες των τεσσάρων και έχει να επιβλέψει δεκαπέντε εργασίες. Πρέπει να πάρει τηλέφωνο κάποια επιχείρηση, να πάνε οι φοιτητές εκεί, να απασχολήσουν στελέχη. Δεν μπορεί από εκεί που έχει εξήντα και επιβλέπει δεκαπέντε εργασίες, να έχει εκατόν εικοσιπέντε και να επιβλέπει τριάντα ή σαράντα εργασίες. Θα πει μία μέρα, παιδιά πηγαίνετε στον κ. Αρσένη να σας επιβλέψει τις εργασίες σας, δεν μπορώ άλλο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Μου επιτρέπετε μία διακοπή;

ΜΑΡΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ναι, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Νομίζω ότι δεν έχει γίνει κατανοητό. Η αύξηση των τμημάτων δεν επιβάλλεται στα πανεπιστήμια. Τα πανεπιστήμια προτείνουν ίδρυση τμημάτων. Η συμφωνία φυσικά γίνεται μέσα σε ένα μεσοπρόθεσμο ορίζοντα. Όπως και οι θέσεις μελών ΔΕΠ, που δίνονται και φέτος και πέρσι, είναι βάσει μιας συμφωνίας που είχε γίνει με την Κυβέρνηση το 1993, έτσι θα γίνει και για τα νέα τμήματα, με βάση την πολιτική δέσμευση και τον προγραμματισμό για τα επόμενα τέσσερα, πέντε χρόνια.

ΜΑΡΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Πάντως, κύριε Υπουργέ, πιστεύω ότι θα έπρεπε αυτά να είναι γραπτά. Δηλαδή δεν μπορεί μεταξύ υμών και του πρυτάνεως να διαμεμβεται προφορικά κάποια συμφωνία και να μην ξέρουμε αν θα πάρουμε θέσεις εμείς.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και

Θρησκευμάτων): Είναι η σύγκλητος και οι γενικές συνελεύσεις.

ΜΑΡΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν υπάρχει στη σύγκλητο καμία συμφωνία. Έχουμε πρόεδρο τμήματος, που συμμετέχει στη σύγκλητο και είπε ότι δεν ξέρει τίποτα. Εν πάση περιπτώσει δεν θα έπρεπε να υπάρχουν κάποια έγγραφα που να δεσμεύουν εσάς γι' αυτές τις θέσεις τις οποίες λέτε;

Δεν είναι εδώ ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Πλειοψηφίας, ο οποίος με κατηγόρησε χθες, ότι μίλησα για μάρκετινγκ, για μεγάλες και μικρές επιχειρήσεις και για συναίνεση του προσωπικού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, επειδή είχα μία διακοπή να μου επιτρέψετε να μιλήσω ακόμα λίγο.

Ήθελα να πω, ότι η ιδιωτικοποίηση στην οποία συρθήκατε, δεν είναι μόνο να πουλάμε τις δημόσιες επιχειρήσεις. Είναι να εφαρμόζουμε τους κανόνες του ιδιωτικού τομέα μέσα στο δημόσιο χώρο και αυτοί οι κανόνες είναι να χρησιμοποιούμε μάρκετινγκ, να χρησιμοποιούμε τις αρχές διοίκησης προσωπικού, τις αρχές της διοίκησης αλλαγών, που είναι πάρα πολύ σημαντικός τομέας. Είναι ένα ολόκληρο μάθημα η διοίκηση αλλαγών. Αυτά όλα τα πράγματα πρέπει κανείς να τα ξέρει. Υπάρχουν αρχές, υπάρχουν άνθρωποι που έχουν αφιερώσει τη ζωή τους να μελετήσουν πως εφαρμόζονται οι αλλαγές και πως είναι πετυχημένες οι αλλαγές όταν εφαρμόζονται στις μεγάλες ιδίως επιχειρήσεις. Το να πει κάποιος, ότι θα εφαρμόσουμε τις αλλαγές με εγκυκλίους, νομίζω ότι είναι θλιβερό. Οι εγκύκλιοι δεν έχουν οράματα, δεν έχουν φιλότιμο, δεν έχουν ψυχή. Οι άνθρωποι έχουν ψυχή, οι άνθρωποι θα εφαρμόσουν αυτά που θέλετε και αυτούς πρέπει να πάρετε μαζί σας.

Νομίζω ότι πρέπει να το προσπαθήσετε πιο πολύ. Έχετε κάνει αρκετά πράγματα που θα μπορούσαν να ανυψώσουν την ποιότητα της εκπαίδευσης –δεν είναι οι θεσμικές αλλαγές κατά την άποψή μου μεταξύ τους– αλλά αν δεν πάρετε τους ανθρώπους μαζί σας τότε όλα αυτά θα σβήσουν μόλις φύγετε από το Υπουργείο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Τασούλας έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, συζητάμε σήμερα το πρώτο νομοσχέδιο, από αυτά που έχουμε στο τριήμερο, διότι το δεύτερο θα το συζητήσουμε αύριο. Το λέω αυτό γιατί τα άρθρα 11 και πέρα είναι ένα άλλο νομοσχέδιο, το οποίο ουσιαστικά δεν συζητήθηκε στην επιτροπή και το οποίο ήρθε εδώ χωρίς καμία επεξεργασία, ενώ είναι ένα σημαντικότατο νομοσχέδιο.

Θα μου επιτρέψετε εδώ να σας πω κάτι και να σας εξηγήσω γιατί το κάνετε αυτό. Προχθές ήμουν στις εκδηλώσεις της Αδελφότητας Κονιτών στα πολύ όμορφα χωριά της Κόνιτσας και εκεί άκουσα ένα δημοτικό τραγούδι που λέει: "Εμείς εδώ δεν ήρθαμε για φάει για πειεί μόν'ήρθαμε για την καλή"

Με αυτό το νομοσχέδιο δεν ήρθατε για την καλή αλλά ήρθατε "για φάει για πειεί". Αυτή είναι η ουσία από το άρθρο 11 και μετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Τώρα όμως συζητάμε την πρώτη ενότητα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Ναι, αλλά είπαμε χθες ότι επί της αρχής θα μπορούσαμε να πούμε μερικά πράγματα.

Επί της αρχής ακόμα θα θέλαμε εμείς να πούμε ότι υπάρχει αντίθεση των σημαντικότερων φορέων της εκπαίδευσης της ΟΛΜΕ και ας λέτε εσείς ότι το συζητήσατε μέσα στο χρόνο κλπ. Η ΟΛΜΕ μας τα είπε στην επιτροπή. Οι μαθητές βρίσκονται σε κινητοποιήσεις, οι ενώσεις και οι ομοσπονδίες των γονέων και των κηδεμόνων βρίσκονται επίσης σε κινητοποιήσεις. Επομένως θα τα βρείτε μπροστά σας αυτά τα πράγματα.

Δεν είναι λοιπόν αποδεκτό, όπως δεν είναι και τα άλλα νομοσχέδια αποδεκτά που έχουν ψηφιστεί μέχρι τώρα.

Εμείς δεν έχουμε αντίρρηση στον ρυθμό προόδου, δηλαδή αν θα τα κάνετε φέτος ή του χρόνου κλπ. Εμείς έχουμε πλήρη

αντίθεση στην πορεία αυτή που ακολουθείτε στην εκπαιδευτική σας πολιτική και γι' αυτό είμαστε αντίθετοι.

Είπατε ένα επιχειρήμα ότι "τι θα γίνει αυτή η κατάσταση, όλοι οι γονείς θέλουν να στέλνουν τα παιδιά τους στο πανεπιστήμιο κλπ." Καλά κάνουν οι γονείς για δυό λόγους. Θέλουν μεγαλύτερη γενική μόρφωση για τα παιδιά τους, όπως επίσης θέλουν να έχουν περισσότερα εφόδια γιατί ξέρουν πολύ καλά ότι με τα εφόδια που παίρνουν με την κατώτερη αυτή εκπαίδευση την τεχνική, είτε τη χθεσινή είτε τη σημερινή είτε την αυριανή που προωθείτε εσείς δεν είναι εύκολο να βρουν δουλειά. Βεβαίως το δυστύχημα είναι ότι και με τα πτυχία των πανεπιστημίων και μετά πάλι δεν θα βρουν δουλειά και αυτό είναι το μεγάλο μας κοινωνικό πρόβλημα.

Εμείς θέλουμε ένα ενιαίο σύστημα γενικής εκπαίδευσης. Δεν θέλουμε να χωρισθεί αυτή η τεχνική εκπαίδευση, να κάνει μία μικρή παράκαμψη και να οδηγηθεί στο τίποτα, στο πουθενά. Θέλουμε μια γενική εκπαίδευση για όλους. Και εκεί είναι που προτείνουμε το δωδεκάχρονο ενιαίο πολυτεχνικό σχολείο. Μετά από αυτό θέλουμε επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση για όλους, τον καθένα στη θέση του είτε στα πανεπιστήμια είτε σε μια αναβαθμισμένη πραγματικά τεχνική εκπαίδευση.

Είναι ανάγκη να διατηρηθούν και τα ΤΕΛ και τα Πολυκλαδικά και οι ΤΕΣ αλλά με τον όρο της αναβάθμισης και όσον αφορά τα προγράμματά τους και όσον αφορά την εξέλιξη των παιδιών αυτών καθώς και την αποκατάσταση η επαγγελματική τους.

Επομένως, αυτό συνεπάγεται την κατάργηση των ΙΕΚ, γιατί αυτά βρίσκονται έξω από ένα δημόσιο και ενιαίο εκπαιδευτικό σύστημα.

Έρχομαι τώρα στα άρθρα. Στο πρώτο άρθρο, όσο και αν φαίνεται μικρό στην πραγματικότητα, καθιερώνεται η ουσία.

Τα εκπαιδευτήρια δηλαδή –γιατί δεν πρόκειται για εκπαίδευση– υποτάσσονται και είναι προθάλαμος των Ι.Ε.Κ. με αυτό που λέτε εδώ ότι εντάσσονται στο νόμο 2009/1992 κλπ.

Στο άρθρο 2 θέλουμε να επισημάνουμε ότι με το νομοσχέδιο αυτό καθιερώνεται ο πλήρης διαχωρισμός της εκπαίδευσης; Η γενική εκπαίδευση και τα πανεπιστήμια από τη μια και η κατώτερη για τους πληβείους, για τους πτωχούς εκπαίδευση η τεχνική, η επαγγελματική, όπως τη βαπτίζετε, η οποία είναι αδιέξοδη όσον αφορά το δικό της δρόμο, αλλά και ανεπίστροφη.

Και επειδή είπατε χθες ότι δεν μελετάμε τα κείμενα –εσείς που τα γράφετε δεν ξέρουμε αν τα μελετάτε– θα ήθελα να σας πω το εξής: Τελειώνοντας το δεύτερο κύκλο των Τ.Ε.Ε., δεν έχεις επιστροφή στον αντίστοιχο κύκλο των γενικών λυκείων, αν θες να πας στη δεύτερη τάξη του λυκείου. Επομένως, μη μας λέτε ότι δεν διαβάζουμε τα κείμενα. Το είπατε στον Κοινοβουλευτικό μας Εκπρόσωπο. Τα διαβάζουμε πολύ καλά. Δεν ξέρω εσείς που τα γράφετε, αν συνειδητοποιείτε τι γράφετε.

Να σημειώσω εδώ ότι το δίπλωμα αυτών των εκπαιδευτηρίων δεν μετράει σε τίποτα. Ούτε πιστοποίηση γίνεται με αυτό το δίπλωμα, αλλά προπαντός, ούτε άδεια άσκησης επαγγέλματος παίρνουν οι απόφοιτοί τους. Και αν έπαιρναν, τι θα το ήθελαν μέσα σε μια τέτοια κατάσταση ανεργίας;

Τώρα, να κάνω ένα σχόλιο για τα νυχτερινά. Δεν φθάνει που τα παιδιά αυτά θα πρέπει να δουλεύουν, συγχρόνως τους αυξάνετε κατά 50% το χρόνο των σπουδών. Θα έπρεπε να βρείτε έναν άλλο τρόπο και χωρίς να αυξάνετε αυτόν το χρόνο, να δώσετε ό,τι δίνετε και στα υπόλοιπα.

Με τα άρθρα 3 και 4, που λίγο-πολύ δένουν μαζί, εδώ επιχειρείτε να κάνετε ένα πρόγραμμα τόσο ευέλικτο, ώστε να το αξιοποιούν οι ιδιωτικές επιχειρήσεις και αυτό που λέτε η αγορά εργασίας, όποτε, όπως και όσο το θέλουν, πράγμα το οποίο, όμως, δεν είναι προς το συμφέρον των εκπαιδευομένων.

Αυτό που λέτε εδώ για γενική παιδεία είναι μια αποσπασματική ρύθμιση. Δεν αποκλείεται να βάλετε την ανάγνωση κανενός αρχαίου κειμένου. Δεν είναι αυτή γενική μόρφωση. Και εν πάση περιπτώσει, δεν συγκροτείται ένα περιεχόμενο σπουδών, που να αναβαθμίζει το επίπεδο της εκπαίδευσης

στα εκπαιδευτήρια αυτά. Χωρίς να το λέτε στο άρθρο, στην εισηγητική έκθεση διαπραγματεύεστε τη μαθητεία. Αφήνετε ανοιχτή αυτήν τη μαθητεία. Αφήνετε να τη ρυθμίζουν όπως θέλουν οι επιχειρήσεις ή τα νομαρχιακά συμβούλια. Με ποιο υπόβαθρο και με ποια γνώση αυτά τα νομαρχιακά συμβούλια, η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση θα μπορούν να το κάνουν αυτό; Δεν μπορούν να το κάνουν αυτό. Απλά, θα υποτάσσονται στο ό,τι ζητούν οι ισχυροί στο νομό τους. Αυτό θα κάνουν αυτοί οι άνθρωποι και θα τους υπηρετούν με τον καλύτερο τρόπο.

Στο άρθρο 5 εξουσιοδοτείτε τον Υπουργό για τα πάντα. Δεν νομίζουμε ότι αυτό είναι προς όφελος της εκπαίδευσης. Και γιατί το κάνετε αυτό; Εμείς καταλαβαίνουμε ότι δεν μπορούν να ρυθμιστούν με το νόμο όλες οι λεπτομέρειες. Όμως και το να εξουσιοδοτείτε για τα πάντα τον Υπουργό –και όχι μόνο τον Υπουργό, αλλά και διευθυντές– σημαίνει ότι θέλετε ένα ανοιχτό σύστημα το οποίο κάθε φορά θα το εφαρμόζετε και θα το οδηγείτε στο δρόμο που θα θέλετε. Θα μου πείτε: "Κακό είναι αυτό;" Ε ναι, όταν εσείς σκέπτεσθε πώς θα υπηρετείτε την αγορά εργασίας. Καταλαβαίνετε ότι για την αγορά δεν είναι κακό, αλλά για κάποιους άλλους μπορεί να είναι.

Όσον αφορά τις ιδιωτικές σχολές έγινε λόγος εδώ για τα εικοσάρια που δίνουν, για την αποτυχία κλπ. Μα, αυτές οι ιδιωτικές σχολές δίνουν τα εικοσάρια για να εισαχθούν στα Τ.Ε.Ι. Τώρα, εσείς τις νομιμοποιείτε. Και αν θέλετε, τις νομιμοποιείτε και βάζετε και τους φραγμούς που βάζετε σε αυτά τα Τ.Ε.Ε. που φτιάχνετε με το νομοσχέδιο, που οι σπουδαστές τους θα πηγαίνουν προς τις ιδιωτικές σχολές, οι οποίες πάλι την ίδια δουλειά θα κάνουν, κύριε Υπουργέ.

Στο άρθρο 8 δεν αναφέρεσθε στις δαπάνες. Ξέροντας ποια είναι η υποδομή σήμερα στα Τ.Ε.Α. και στα Πολυκλαδικά, τίποτα δεν μπορείτε να κάνετε. Δεν μπορείτε να βελτιώσετε εν πάση περιπτώσει την κατάσταση, αντίθετα θα παραμείνει η ίδια ή θα χειροτερεύσει γιατί θα οδηγήσετε περισσότερο κόσμο σ' αυτόν το δρόμο των Τ.Ε.Ε.

Όσον αφορά τους εκπαιδευτικούς στο άρθρο 9, λέτε στην παράγραφο 6 "διευθυντές, υποδιευθυντές και λοιποί εκπαιδευτικοί". Στην αρχή νομίζαμε ότι λύνεται το πρόβλημα στους εκπαιδευτικούς. Ούτε αυτών λύνεται το πρόβλημα. Κατά προτεραιότητα λέτε ότι θα κάνουν αίτηση κλπ. Το ότι θα κάνουν κατά προτεραιότητα αίτηση δεν σημαίνει ότι θα αντιμετωπίσουν το πρόβλημα στο όνομα της προτεραιότητας. Αυτοί οι άνθρωποι μπορεί να αλλάξουν αντικείμενο δουλειάς, δεν αποκλείεται να τους εντάξετε και στο λεγόμενο "εθνικό μητρώο πιστοποίησης του εκπαιδευτή" κλπ., μέσω του ΟΕΕΚ. Καταλαβαίνετε πού μπορεί να μας οδηγήσει αυτή η ιστορία γι' αυτό ανησυχούν και οι χιλιάδες εκπαιδευτικοί της εκπαίδευσης.

Στο άρθρο 10 πιστοποιείται αυτό που σας λέμε εμείς για τις δαπάνες. Λέτε μέσα από τον προϋπολογισμό. Ποιον προϋπολογισμό; Τι έχετε για φέτος, για το 1998; Αφήστε που για το 1999 δεν θα έχετε. Και από κει και πέρα λέτε, από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων. Μόνο οι δημόσιες επενδύσεις θα λύσουν το πρόβλημα; Οι λειτουργικές ανάγκες αυτών των σχολείων τι θα γίνουν;

Για όλους αυτούς τους λόγους θα μας επιτρέψετε να σας πούμε ότι δεν θα ψηφίσουμε τα άρθρα αυτά που συζητάμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Η συνάδελφος κ. Αλφιέρη έχει το λόγο.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΑΛΦΙΕΡΗ: Όπως τονίσαμε και στην εισήγησή μας είναι ένα νομοσχέδιο που αντιμετωπίζει με μία προχειρότητα τα σοβαρά θέματα της τεχνικής εκπαίδευσης.

Πραγματικά διαβάζοντας άρθρο προς άρθρο βλέπουμε ότι δεν λύνει θέματα, αντίθετα τα περιπλέκει. Και ένας λόγος που είναι ακόμη πιο δυσάρεστο είναι γιατί έρχεται τον Αύγουστο μήνα, ένα μήνα πριν από την αρχή του σχολικού έτους, στην προσπάθεια να λυθούν άρον άρον τεχνικά θέματα που θα βάλουν τους μαθητές και τους γονείς σε περιπέτειες.

Θα προτείνω μερικά πράγματα και θα επισημάνω μερικά θέματα τα οποία δεν λύνουν τα προβλήματα, αλλά τα περιπλέκουν περισσότερο.

Στο άρθρο 2 παράγραφος 4, οι μαθητές της Β' τάξης του πρώτου κύκλου θα εξετάζονται σε όλα τα μαθήματα στο σχολείο και σε νομαρχιακό επίπεδο σε ορισμένα βασικά μαθήματα. Εδώ προκύπτουν δύο θέματα. Πρώτον, δεν καθορίζεται πόσα και ποιά θα είναι αυτά τα μαθήματα. Δεύτερον, μπαίνει το ερώτημα, γιατί να ξαναδίνουν εξετάσεις για άδεια άσκησης επαγγέλματος. Τι εξυπηρετεί, κύριε Υφυπουργέ, αυτό το πράγμα; Θα τους κάνει πιο ισχυρούς; Θα έχουν μεγαλύτερη πρόσβαση στην αγορά εργασίας; Ποια είναι η αντίληψη του νομοσχεδίου;

Στο άρθρο 2 παράγραφος 6, έτσι όπως διατυπώνεται δεν θα είναι εύκολο σε κάποιον μαθητή μετά από τρία χρόνια επαγγελματικής απασχόλησης, τη στιγμή μάλιστα που δεν δίνονται κίνητρα απορρόφησής τους –και γνωρίζουμε πόσο δύσκολες είναι οι συνθήκες εξεύρεσης δουλειάς σήμερα– να διαβάσει και να πετύχει στις εξετάσεις για την εισαγωγή του στα Τ.Ε.Ι.

Εμείς προτείνουμε όποιος τελειώνει το β' κύκλο των Τ.Ε.Ε. να έχει τη δυνατότητα να δίνει εξετάσεις στα Τ.Ε.Ι. Διαφορετικά θα είναι ένας αποτρεπτικός παράγοντας για να προτιμήσει ένας μαθητής τα Τ.Ε.Ε. από το ενιαίο λύκειο. Θα ήθελα να τονίσω ότι μέχρι πέρυσι η εισαγωγή των αποφοίτων στα Τ.Ε.Ι. γινόταν βάσει της βαθμολογίας τους.

Γενικώς θεωρούμε ότι το νομοσχέδιο αυτό δεν δίνει κίνητρα και δεν λύνει προβλήματα στα νέα παιδιά, ούτε τους δημιουργεί το δεδομένο της εξεύρεσης εργασίας.

Στην παράγραφο 7 δεν καθορίζεται αν θα μπορούν να εγγράφονται στο πρώτο έτος των Τ.Ε.Ι. οι απόφοιτοι των ενιαίων λυκείων ή και οι μαθητές που διακόπτουν σε κάποιο άλλο έτος. Δεν καθορίζεται αν θα απαλλαγούν από μαθήματα που εξετάστηκαν στο ενιαίο λύκειο μόνο για την πρώτη τάξη στο Τ.Ε.Ε. και από τις άλλες.

Παράγραφος 8. Εδώ ο αριθμός των τριάντα σπουδαστών είναι πάρα πολύ μεγάλος. Είναι ένα θέμα που έχει συζητηθεί πάρα πολλές φορές. Είναι λογικός ο αριθμός των εικοσι πέντε σπουδαστών και θα μπορούσε να εξυπηρετηθεί και τη μάθηση και τη λειτουργία της τάξης. Ο αριθμός "τριάντα" δεν ξέρω με ποια λογική έχει τοποθετηθεί και τι εξυπηρετεί.

Παράγραφος 5. Δεν υπάρχει σύνδεση αποφοίτων του Β' κύκλου με το ενιαίο λύκειο. Θα ήταν προτιμότερο να εισάγονται στη Β' τάξη του ενιαίου λυκείου.

Άρθρο 3. Τα προγράμματα διδασκαλίας, τα αναλυτικά προγράμματα και τα διδακτικά βιβλία καθώς και ο απαιτούμενος εργαστηριακός εξοπλισμός για την Α' και Β' τάξη των ΤΕΕ θα πρέπει να έχουν καθορισθεί στην έναρξη του σχολικού έτους. Αλλιώς θα δημιουργηθούν σοβαρά λειτουργικά προβλήματα, αυτά τα λειτουργικά προβλήματα που πάντα αντιμετωπίζουμε στην αρχή του χρόνου. Επίσης, θα πρέπει να καθορισθούν και τα κενά των εκπαιδευτικών. Κάποιοι ειδικότερες δεν συμμετείχαν στο διαγωνισμό ούτε στις προβλέψεις μέσω επετηρίδας. Αυτοί έχουν τη δυνατότητα αίτησης για πρόσληψη; Από μόνος είχαμε κάνει σχετική ερώτηση ως Συνασπισμός. Να τονίσω ότι τα κενά παρατηρούνται μέχρι και τη λήξη του σχολικού έτους που πέρασε το πρώτο ενιαίο λύκειο. Γι' αυτό θα πρέπει να δοθεί χρονικό διάστημα ενός μηνός για τη θεσμοθέτηση των παραπάνω. Διαφορετικά θα υπάρξει ένα σοβαρό κενό και μία σοβαρή δυσλειτουργία σε όλα αυτά τα θέματα.

Άρθρο 4. Αν η ίδρυση ΤΕΕ, η προσθήκη νέων τομέων και ειδικότητων γίνει κατά το πρώτο τρίμηνο του σχολικού έτους, δηλαδή μέχρι το Νοέμβριο και η πρόσληψη των αντιστοίχων εκπαιδευτικών πολύ αργότερα, τότε δεν θα λειτουργήσουν ουσιαστικά τα τμήματα. Πώς θα λειτουργήσουν, κύριε Υφυπουργέ; Αυτό είναι ένα θέμα. Η πρόβλεψη για τα νέα τμήματα ή για την κατάργηση κάποιων θα πρέπει να γίνεται από το προηγούμενο έτος. Αυτή ήταν μία πρόταση που έγινε από όλους τους συναδέλφους εδώ. Τώρα που γίνεται από σήμερα, πώς θα λειτουργήσουν; Υπάρχουν μέτρα; Έχετε σκεφθεί πρακτικά μέτρα για να λύσετε αυτό το πρόβλημα;

Οι μόνιμοι εκπαιδευτικοί πού θα πάνε; Πέρα από τις οργανικές θέσεις που εσείς εδώ ονομάζετε έχετε κατά καιρούς

πει ορισμένα πράγματα. Όμως σ' αυτό το νομοσχέδιο δεν υπάρχει κάποια πρόβλεψη. Καλό θα ήταν, λοιπόν, να προβλεφθεί τι θα γίνουν αυτοί που χάνουν την οργανική τους θέση. Πού θα πάνε; Θα πάνε στην εκπαίδευση ή θα καλύψουν άλλους τομείς; Θα πρέπει να υπάρχει μία ξεκάθαρη και μία κατοχυρωμένη άποψη, όχι με λόγια, αλλά μέσα στο νομοσχέδιο. Θα πρέπει να υπάρξει όμως και η σχετική μέριμνα για όσους παρακολουθούν τα μαθήματα. Οι αλλαγές αυτές, ημερήσια και βραδυνά και η μεταφορά της έδρας των ΤΕΕ, θα δημιουργήσουν σοβαρά προβλήματα. Είναι θέματα τα οποία νομίζω ότι έπρεπε να μπουν σε ένα πλαίσιο και να υπάρχει μία προοπτική.

Άρθρο 5. Πρέπει να ορισθούν οι κλάδοι και οι ειδικότητες των εκπαιδευτικών που θα διδάσκουν σε πρώτη και δεύτερη ανάθεση. Καλύτερα να διαφοροποιηθεί το υπάρχον καθεστώς που θα έχει επιτευχθεί η ισορροπία στους κλάδους αυτούς.

Στην παράγραφο 1β' ζητείται η γνώμη του Ο.Ε.Ε.Κ. Μήπως επιχειρείται σύνδεση δευτεροβάθμιου ΙΕΚ και τριτοβάθμιου ΙΕΚ; Ποιος είναι ο λόγος που αναβαθμίζεται έμμεσα το ΙΕΚ; Υπάρχει κάποια προσφορά, υπάρχει κάποια σκέψη; Αυτό δεν διαφαίνεται εδώ. Πάντως υπάρχει ένα θέμα.

Στο άρθρο 9, παράγραφο 7 αφού καταργούνται οι ΤΕΣ δίνεται μία ισοτιμία με τις σχολές του ΟΑΕΔ. Εδώ υπάρχει ένα θέμα όπως διατυπώνεται. Μήπως η ισοτιμία θα είναι με τον Α' κύκλο των ΤΕΕ;

Κύριε Υπουργέ, οι παρατηρήσεις μας είναι αυτές. Πιστεύουμε ότι το νομοσχέδιο έτσι όπως κατατίθεται σήμερα στη Βουλή ούτε λύνει ζητήματα τεχνικής παιδείας αλλά και δημιουργεί σοβαρότερα θέματα με τους νέους και τις νέες.

Ο Συνασπισμός όπως τόνισε, δεν θα ψηφίσει το νομοσχέδιο αυτό. Πιστεύουμε ότι ούτε καν δρομολογεί πράγματα, απλώς περιπλέκει. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Τσαφούλιας έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Στο άρθρο 2 η γενικότερη πρόβλεψη των μαθητών όπως έχει διαπαιδαγωγηθεί το σύστημα στην Ελλάδα της εκπαίδευσης, είναι πως θα πάρουν κάτι το ανώτερο κοινωνικά. Δηλαδή, εδώ στην Ελλάδα ακόμη δεν υπάρχει η αξία του ανθρώπου να μετριάται με βάση την οικονομική αντοχή εφαρμόζοντας το δόγμα της αμερικάνικης πολιτικής, ότι ένας που δουλεύει στους υπονόμους παίρνει περισσότερα από τον πρόεδρο εφετών ή του ανωτάτου δικαστηρίου.

Κάθε παιδί από την ηλικία αυτή πιστεύει ότι πρέπει να πάρει κάποια μεγαλύτερη παιδεία για να κατακτήσει μια κοινωνική θέση μεγαλύτερη στη ζωή. Αυτό το όραμα δεν μπορούμε να το κόψουμε. Αυτή τη στιγμή προσπαθούμε να δώσουμε με την ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου αντιμετώπιση προβλήματος επιβίωσης και όχι προβλήματος κοινωνικής κατάταξης όπως κάθε παιδί το φιλοδοξεί και το πιστεύει όταν αρχίζει να καταλαβαίνει τον εαυτό του. Νομίζω ότι ο τρόπος που αντιμετωπίζεται το πρόβλημα της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης, δημιουργεί ηθική και μορφωτική μειονεξία έστω και εκείνων που θα αποδεχθούν να πάνε στα τεχνικά επαγγελματικά εκπαιδευτήρια. Πιστεύω ότι αυτοί οι άνθρωποι και εκεί να πάνε, πάνε "προ πάσης άλλης τροφής αναγκαioτέρα η παρούσα", με την ελπίδα ότι κάποτε μπορούν να φθάσουν στα Τ.Ε.Ι. για να υπερπηδήσουν κάπως το εμπόδιο που τους δίνει μια μορφωτική και κοινωνική μειονεξία. Δηλαδή, αυτή τη στιγμή, ο τρόπος με τον οποίο διατυπώνονται τα άρθρα και εισηγείστε να ψηφιστεί αυτό το νομοσχέδιο, δεν δίνει επάρκεια ηθικής στήριξης για μια πλήρη μόρφωση ή για μια επαρκή μόρφωση γενικών γνώσεων και για μια μόρφωση ειδικών γνώσεων. Πιστεύω ότι όσοι όλοι πάνε στα Τ.Ε.Ε., πάνε μειονεκτικά, ηθικά και κοινωνικά, δεν πάνε με την ανύψωση της λειτουργίας του νοήματος όπως πάει κάποιος άλλος, στην τριτοβάθμια εκπαίδευση στα Τ.Ε.Ι. κλπ.

Αυτό φαίνεται με τις διατάξεις που θέτετε. Λέτε, στο άρθρο 2 παρ.6, "οι πτυχιούχοι του Β' κύκλου, εφόσον συμπληρώσουν τριετή επαγγελματική εμπειρία και ειδικότητα, εισάγονται στα Τ.Ε.Ι. και σε τμήματα αντίστοιχης ειδικότητας με την ειδικότητα του πτυχίου τους κατόπιν εξετάσεων μαθημάτων που ορίζουν

τα ίδια τα Τ.Ε.Ι."

Αυτός πρέπει να πάρει τριετή επαγγελματική εμπειρία. Πρέπει να δουλέψει. Δουλειά δεν υπάρχει. Υπάρχουν πτυχιούχοι του μεγάλου πολυτεχνείου με την ίδια ειδικότητα και είναι μπετατζήδες. Εσείς έχετε τρόπο να εξασφαλίσετε σε αυτόν την τριετή επαγγελματική εμπειρία και ειδικότητα; Τότε θα δώσει και εξετάσεις. Τρία χρόνια θα δουλεύει, θα έχει αποξενωθεί τελειώς από τη λειτουργία της σκέψης του, για το πώς θα αντιμετωπίσει το πρόβλημα για να μπει στα Τ.Ε.Ι. και του λέτε "και τριετή εμπειρία και εξετάσεις στα Τ.Ε.Ι.". Εδώ ένα χρόνο φεύγει από το σχολείο και τα ξεχνάει. Ετούτος εδώ θα ψάχνει να βρει τις δεκάρες του ή θα ψάχνει να έχει το μυαλό του πώς θα αντιμετωπίσει όλη αυτήν την κατάσταση ώστε παράλληλα με τη μόρφωσή του να εργάζεται και να μορφώνεται για να μπει στα Τ.Ε.Ι. Του βάζετε τεράστια εμπόδια. Γιατί δεν του λέτε: "Όταν τελειώσεις τον κύκλο Β' σπουδών, να πηγαίνεις κατευθείαν στα Τ.Ε.Ι. Εδώ καταργούμε τις εξετάσεις, γιατί όχι εδώ; Πρέπει να απαντήσετε τι θα γίνει μ' αυτούς. Να, η μειονεξία τους. Αυτοί που θεωρούνται παλαίμαχοι, παλαιοπωλείο στη ψυχή και στο μυαλό σκεπτόμενοι "θα πάμε σε κάποιον να απασχοληθούμε και αν τύχει να μπούμε στα Τ.Ε.Ι., έτυχε". Του κόβετε τον αέρα, την ψυχή, το πνεύμα, να προχωρήσει.

Ο κ. Αρσένης λέει ότι του δίνετε τη δυνατότητα. Με ποιες προϋποθέσεις όμως; Ή να πάει στο λύκειο. Γιατί να μην πάει στο ενιαίο λύκειο από την αρχή, αφού και εδώ ανεργία θα υπάρχει, δεν θα υπάρχουν προϋποθέσεις για να λειτουργήσει και να αναπτυχθεί.

Σ' αυτήν την περίπτωση ισχύει το ίδιο και για εκείνους που θα αποτύχουν στο ενιαίο λύκειο. Γι' αυτούς τους αποτυχόντες έχετε κάνει κάποια πρόβλεψη με το ν. 2525; Αυτοί από τους μαθητές του λυκείου που δεν θα μπου φέτος ή του χρόνου στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, τι θα γίνουν; Τι έχετε προβλέψει στο ν. 2525;

Έχετε επίπεδο και κατηγορία και λέτε ότι αυτοί που δεν θα επιτύχουν θα έχουν ένα πτυχίο του ενιαίου λυκείου που θα μπορούν να το χρησιμοποιήσουν στο α, β, γ, δ; Αυτό είναι ένα τεράστιο κενό. Το επεσημαναν και αυτοί που ήρθαν στην επιτροπή και είπαν ότι πράγματι είναι τεράστιο κενό. Είναι το ίδιο τεράστιο κενό που υπάρχει και για εκείνους που δεν θα επιτύχουν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση από το ενιαίο λύκειο. Προσπαθείτε να προπαρασκευάσετε τους νέους λέγοντάς τους ότι θα έχουν ανοικτό τον παράδεισο. Ποιον παράδεισο, της εργασίας ή της μόρφωσης;

Να μην πάω τώρα στην κατάργηση, συγχώνευση, μετατροπή, προσθήκη νέων τομέων κλπ. Τι μπορεί να γίνει τώρα; Θα δημιουργηθεί ένα τεράστιο κενό και αυτός ο χρόνος θα πάει χαμένος. Δεν θα είναι καν χρόνος προσαρμογής για τη λειτουργία και τους σκοπούς του νομοσχεδίου. Φέρνετε τις τελευταίες ημέρες του Αυγούστου νομοσχέδιο για να ισχύσει από το Σεπτέμβριο. Τι είναι φαγητό της κουζίνας σας, που το ετοιμάζετε ότι ώρα θέλετε; Θέλετε να προπαρασκευάσετε την ψυχή και το πνεύμα των παιδιών για να τους προσαρμόσετε πού; Τι θα κάνετε μέσα σε δέκα ημέρες; Τι είναι οι νέοι υποκείμενα δικά σας; Τα κάνετε αυτά επειδή δεν υπάρχει αντίσταση και έχετε ρίξει το συνδικαλιστικό κίνημα με την προδοσία των διοικήσεων;

Και υπάρχει ένας ευνοχιζόμενος λαός, όπως ευνοχιζόμενη είναι και η νεολαία μας. Αυτό το καταφέρατε εσείς με την εξαγορά των διοικήσεων των συνδικαλιστικών κινημάτων. Έτσι κατανήσατε πνευματικούς ευνούχους τους νέους της Ελλάδας. Είστε ηθικά υπεύθυνοι. Είστε η τελευταία έκφραση της λειτουργίας μια κρατικής οντότητας. Είστε άνθρωποι ανάξιοι να κυβερνάτε. Δεν έχετε οράματα ούτε ψυχή.

Καταργείτε μέσα από τυποποιημένες διατάξεις την ψυχή και το πνεύμα των νέων ανθρώπων. Θέλετε μέσα σε δέκα ημέρες να τους ετοιμάσετε λες και είναι το φαγητό της κουζίνας σας και αυτοί είναι η υπηρέτριά σας. Αντιμετωπίζετε κατά το χειρότερο και κατά τον ευτελέστερο τρόπο τη νέα γενιά της Ελλάδας επειδή δεν πιστεύετε σε αυτήν, αλλά πιστεύετε στην εμπορευματοποίηση της πολιτικής. Έχετε

καταντήσει να εμπορεύεστε το θέμα της παιδείας όπως εμπορεύεστε εν κρυπτώ εκείνα τα κανάλια που σας δίνουν τη δύναμη της εξουσίας. Είναι τα κανάλια των μεγάλων οίκων της Ελλάδας που πίσω από τα μάτια μας λειτουργούν για να σχηματίσετε την εξουσία σας επειδή δεν υπάρχει μια αντίσταση.

Την προδοσία που έχετε κάνει για να καταλάβετε την εξουσία την κάνετε και στο πνευματικό επίπεδο των νέων της Ελλάδας. Έχετε προδώσει πέρα για πέρα την ψυχή τους. Θα τους βάλετε τις τελευταίες δέκα ημέρες να κάνουν μαθήματα τακτικής για να μπουν στα δικά σας κανάλια. Αυτή η συμπεριφορά χαρακτηρίζεται ως η πλέον προδοτική συμπεριφορά για τη νεολαία της Ελλάδας εκ μέρους του Υπουργείου Παιδείας.

Στο άρθρο 5 τώρα συμφωνώ με τον κ. Παυλόπουλο. Δεν έχει σημασία η λειτουργία της σκέψης του Συμβουλίου Επικρατείας για την αντισυνταγματικότητα, δηλαδή για το αν το άρθρο 5 είναι αντισυνταγματικό. Το άρθρο 5 είναι στην ουσία του αντισυνταγματικό. Είναι θεσμικά άδικο διότι καπελώνει την αξία της έννοιας της λειτουργίας του Κοινοβουλίου που θεσμοθετεί περιεχόμενο όρων για να λειτουργήσει ένας νόμος. Αναθέτει στον κ. Αρσένη να κάνει τα πάντα με αυτήν την εξουσιοδότηση. Είναι ανήθικα αντισυνταγματική η διάταξη του άρθρου 5 διότι του δίνει το δικαίωμα να κάνει ότι θέλει. Δηλαδή θα έπρεπε να μην υπάρχει το νομοσχέδιο διότι είναι μια σκέτη εξουσιοδότηση προς τον κ. Αρσένη. Η αξία της έννοιας του περιεχομένου αυτού του νομοσχεδίου ισούται με την εξουσιοδότηση που παίρνει ο κ. Αρσένης για να κανονίσει τα πάντα. Να κανονίσει την οργάνωση και λειτουργία, τους τομείς, τις ειδικότητες, την ώρα, τις εγγραφές μέχρι και ποια ώρα θα λειτουργήσουν τα αφοδευτήρια. Αυτό το νομοσχέδιο περνά από την Ελληνική Βουλή και καθιερώνει διατάξεις, όρους και προϋποθέσεις με τις οποίες δίνει στον Υπουργό την απόλυτη εξουσιοδότηση.

Είναι η λειτουργία της αυθαιρεσίας της εξουσίας. Εδώ λειτουργεί η αυθαιρεσία της εξουσίας λόγω έλλειψης αντίστασης που την έχετε καθλώσει, αλλά μέχρι τότε; Πώς, λοιπόν, θα πάω να ψηφίσω σαν Βουλευτής ένα άρθρο που αναθέτω στον κ. Αρσένη να λύσει τα πάντα; Ο νόμος είναι εξουσιοδότηση και δεν είναι οι διατάξεις που προστατεύουν τη νέα γενιά από οποιαδήποτε όρεξη του κ. Αρσένη ή οποιουδήποτε άλλου. Επειδή δεν μπορώ να προδώσω τη νεολαία δεν μπορώ να δεχθώ ότι ο κ. Αρσένης μπορεί να κάνει ό,τι θέλει στη νεολαία.

Τώρα για τα κονδύλια δεν ξέρω αν είχατε υπόψη σας φέτος να φέρετε το νομοσχέδιο αλλά από το φειτό προϋπολογισμό που προκύπτουν τα λεφτά για να τα δώσετε και να λειτουργήσουν από το Σεπτέμβριο μέχρι το Δεκέμβριο; Θα αναφερθείτε σε επενδύσεις κλπ., τα γνωστά παραμύθια ότι θα βρούμε τα λεφτά. Θα κάνουμε μία επιχείρηση για να τα βρούμε.

Έχω πολλά να πω, αλλά εν πάση περιπτώσει αυτά τα λίγα με οδηγούν στην σκέψη ότι είναι ντροπή να σκέφτεται κανένας ότι μπορούσε να ψηφίσει αυτά τα άρθρα και αυτές τις διατάξεις με αυτήν την αυθαιρεσία που δίνουν οι απόντες Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ή την ώρα που θα κάνουμε την προσπάθεια για ψηφοφορία οι εντεταλμένοι να αποδέχονται άνευ λόγου αυτό το περιεχόμενο που είναι ντροπή για την ιστορία της παιδείας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Παυλόπουλος έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πριν αρχίσετε να μετράτε το χρόνο επί της ουσίας του νομοσχεδίου θα σας παρακαλέσω πολύ να μην υπολογίσετε το χρόνο σε μία παρατήρηση που έχω να κάνω. Ούτως ή άλλως το καλοκαίρι είναι μειωμένος ο αριθμός των Βουλευτών και πολύ περισσότερο με τα καθήκοντα που έχουν γιατί είναι και πολλές επιτροπές. Θεωρώ άστοχο από την πλευρά του Προεδρείου την ώρα που συζητείται το νομοσχέδιο να γίνεται η ψηφοφορία όλων των επιτροπών και αυτήν τη στιγμή να είναι απόντες σχεδόν το σύνολο των Βουλευτών και να συζητάμε στην Αίθουσα τώρα χωρίς να βρίσκεται ούτε ένας πλην του κυρίου Υπουργού

συνάδελφος από το χώρο της Συμπολίτευσης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ήδη υπάρχουν δύο συνάδελφοι.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ποιοι είναι οι δύο; Μόλις μπήκαν. Για τον ένα δεν είμαι βέβαιος εάν ισχύουν οι αποφάσεις των οργάνων σας ή δεν ισχύουν ακόμα. Εν πάση περιπτώσει δεν είναι εικόνα Κοινοβουλίου και θα με συγχωρέσετε γιατί δεν μπορούμε να συζητάμε σε άδεια έδρανα. Εκτός εάν συζητάμε μόνο για το Θεαθήναι τοις ανθρώποις!

Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, να υπολογίσετε το χρόνο της ομιλίας μου από αυτήν τη στιγμή. Πράγματι όταν χθες ζητούσα να υπάρχει ρομαντισμός και πολιτική εντιμότητα από την πλευρά των ανθρώπων της Συμπολίτευσης έκανα λάθος. Δεν υπάρχει ούτε ρομαντισμός ούτε πολιτική εντιμότητα –και μιλάω για πολιτική εντιμότητα, για να μην παρεξηγηθώ– και αυτό το απέδειξε η σημερινή ονομαστική ψηφοφορία που έγινε.

Θα ήθελα να πω κάποια πράγματα προκαταρκτικά. Το πρώτο αφορά αυτό που τόνισε ο κ.Ιωαννίδης. Ούτε λίγο ούτε πολύ είπε χθες ότι η Νέα Δημοκρατία δεν έχει πει ούτε ένα ναι, σε ένα νομοσχέδιο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για να δείξει την καλή της θέληση σε ό,τι αφορά τον τρόπο λειτουργίας της Κυβέρνησης και του Κοινοβουλίου. Ποτέ δεν είχε καλή μνήμη το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Και νόμιζα ότι τουλάχιστον μετά από τόσα χρόνια διακυβέρνησης θα είχε γίνει πιο σώφρον στα θέματα αυτά.

Θα ήθελα να θυμίσω στον κ.Ιωαννίδη και σε όσους συναδέλφους βρίσκονται αυτήν τη στιγμή στο χώρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τη συμπεριφορά της Νέας Δημοκρατίας μόνο κατά το 1998. Πρώτα-πρώτα στο σημαντικότερο θεσμικό θέμα που είχαμε μέχρι σήμερα και αυτό είναι το θέμα της αναθεώρησης του Συντάγματος. Είναι η παράταξη εκείνη που βοήθησε να ψηφιστούν εξήντα τρεις διατάξεις με πλειοψηφία πάνω από εκατόν ογδόντα ψήφους. Το ποια ήταν η συμπεριφορά του ΠΑ.ΣΟ.Κ. όταν ψηφίζοταν το Σύνταγμα του 1975 είναι γνωστό. Όμως να μην πάμε τόσο μακριά. Μόνο το 1998 με τη σύμπραξη της Νέας Δημοκρατίας ψηφίστηκαν τα εξής νομοσχέδια: Πρώτα-πρώτα αυτό που αφορά τις προσλήψεις, ένα σημαντικότατο νομοσχέδιο. Η επέκταση των προσλήψεων σε όλο το δημόσιο τομέα έγινε με τη σύμπραξη της Νέας Δημοκρατίας. Δεύτερο, ο "Συνήγορος του πολίτη". Τρίτο, η "Συμφωνία Σέγκεν". Τέταρτον, η επιτροπή που αφορά την προστασία του ατόμου από την πληροφορική. Πέμπτον, το νομοσχέδιο για την EUROPOL και έκτον, το σημαντικότερο νομοσχέδιο για τη ψήφο των ετεροδημοτών που αν δεν το ψήφισε η Νέα Δημοκρατία δεν είχε τη δύναμη λόγω των εσωτερικών προβλημάτων να το ψηφίσει μόνο του το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Κύριοι συνάδελφοι, αυτά τα έξι νομοσχέδια μόνο μέσα στο 1998. Θυμόσαστε, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τι είχε συμβεί το 1990-1993; Ποιο νομοσχέδιο τρία ολόκληρα χρόνια στην Κυβέρνηση Μητσοτάκη ψηφίσατε εσείς; Ούτε ένα; Εγώ δεν ήμουν Βουλευτής τότε, τα παρακολουθούσα όμως όλα και θυμάμαι ότι σε μία νύχτα έγιναν δώδεκα ονομαστικές ψηφοφορίες με επικεφαλής Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον μακαρίτη το Γιώργο το Γεννηματά. Όχι επί νομοσχεδίου ουσίας αλλά ένα είδος άσκησης, στην κυριολεξία ένα είδος καφονιού προς μία κοινοβουλευτική πλειοψηφία που είχε την εποχή εκείνη μόνο εκατόν πενήντα ένα Βουλευτές.

Μη μιλάνε για λαϊκισμό και συναίνεση εκείνοι, οι οποίοι έχουν κάνει το λαϊκισμό και την έλλειψη συναίνεσης, σημαία ευκαιρίας για την άσκηση πολιτικής. Ως εδώ η υποκρισία και ως εδώ η ανακρίβεια των λεγομένων και η έλλειψη μνήμης. Θα τα πούμε τα υπόλοιπα αύριο.

Έρχομαι στην ουσία του νομοσχεδίου. Τόνισα και χθες και το ξαναλέω, αποτελεί όνυδος εξουσιοδότησης το άρθρο 5. Και αν δεν ξέρει να νομοθετεί η Κυβέρνηση, ευχαρίστως να της δείξουμε. Μία ασήμαντη μεταβολή χρειάζεται το άρθρο 5, κύριε Υπουργέ. Εκεί που λέτε "με υπουργικές αποφάσεις" να γίνει ως εξής: "Με προεδρικά διατάγματα, ύστερα από πρόταση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, ρυθμίζονται ένα, δύο, τρία, τέσσερα, πέντε, δέκα". Και θα βάλετε μία απλή διάταξη. Γιατί αντιλαμβάνομαι –το είπα και χθες– ότι υπάρχουν μερικές ασήμαντες λεπτομέρειες, που φυσικά δεν

χρειάζονται διάταγμα. Επειδή είναι δύσκολο να ξεχωρίσετε –σας το ξαναλέω, όπως το έλεγα και στον Υπουργό Προεδρίας, που δεν εννοούσε να καταλάβει νομοτεχνικά κάποια πράγματα και τα βρίσκει μπροστά του– τι απ' αυτά είναι λεπτομερειακό ή όχι, για να το στείλετε στο Σ.τ.Ε. –και θα το βρείτε μπροστά σας στην επεξεργασία– βάλτε μέσα σ' αυτήν την εξουσιοδότηση ότι "με το προεδρικό διάταγμα, το οποίο εκδίδεται με την προηγούμενη παράγραφο, είναι δυνατόν να παρέχεται υπερεξουσιοδότηση στον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, για να ρυθμίσει από τα θέματα αυτά εκείνα που έχουν ειδικότερο τεχνικό, λεπτομερειακό χαρακτήρα".

Στα υπόλοιπα δύο θέματα θα τα πούμε αύριο. Θα πούμε αύριο τα εξής πράγματα, στα οποία σας προειδοάζω τώρα, για να προσπαθήσετε να δώσετε μερικές πειστικές απαντήσεις.

Πρώτον, δεν αγνοεί κανείς σ' αυτήν την Αίθουσα ότι πράγματι από το 1994 υπάρχει δυνατότητα σε ό,τι αφορά το Υπουργείο Ανάπτυξης, των απευθείας αναθέσεων για τέτοιου είδους προγράμματα. Δεν μπορεί όμως να επικαλείσθε αυτήν την πολιτική αθλιότητα, που καταργεί το διαγωνισμό και στην ουσία εισάγει τη νοοτροπία των προγραμματικών συμβάσεων. Δεύτερον, σας ξαναθυμίζω –και δείτε το– ότι ποτέ, ούτε εκείνη η άθλια ρύθμιση του 1994, δεν είχε την αναδρομικότητα της θεραπείας των παρανομιών, που έχουν γίνει.

Και τρίτον –το ξανατονίζω στο σημείο αυτό και θα το ξαναπώ– η κοινοτική οδηγία κατ' εξαίρεση επιτρέπει την απευθείας ανάθεση. Θα την έχουμε αύριο εδώ και θα τη διαβάσουμε. Δεν θεωρεί ότι ο κανόνας είναι η απευθείας ανάθεση. Δεν μπορεί λοιπόν –και να θυμηθούμε λίγο Σαϊξπηρ– οι παλιές αμαρτίες να ρίχνουν μεγάλες σκιές.

Σε ό,τι αφορά τα πανεπιστήμια –θα το δείτε αυτό και σας προειδοάζω– ναι, υπάρχει διάταξη από το ν. 1268, που επιτρέπει την οργάνωση διατμηματικών σπουδών. Ποτέ όμως δεν είχε επιτραπεί να δημιουργούνται τμήματα εξ ολοκλήρου, που παίρνουν νέους φοιτητές με τον τρόπο αυτόν. Πείτε μου μία περίπτωση, που επιτρεπόταν να δημιουργούνται τέτοια προγράμματα, που οδηγούν σε νέα τμήματα, που υποδέχονται νέους φοιτητές. Πείτε μου μία περίπτωση, που δημιουργήθηκε με τον τρόπο αυτόν ένα τέτοιο τμήμα, το οποίο υποδέχεται νέους φοιτητές και που έγινε με τον τρόπο, με τον οποίο έχετε σήμερα μέσα, παρακάμπτοντας τη νομοθετική οδό ή την οδό των προεδρικών διαταγμάτων.

Σκεφθείτε, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, ότι για τον κύριο Υπουργό –και μιλάει για λαϊκισμό από πλευράς της Νέας Δημοκρατίας– το να απαιτεί η Αξιωματική Αντιπολίτευση η οργάνωση των πανεπιστημίων, η δημιουργία νέων τμημάτων και ο τρόπος που εισάγονται οι φοιτητές, τουλάχιστον να περνάνε με μία εξουσιοδότηση και να υπάρχει ένα διάταγμα, για να υπάρχει ένας στοιχειώδης έλεγχος και πολιτική ευθύνη αυτό θεωρείται λαϊκισμός. Θυμηθείτε αυτό το πράγμα. Και θυμηθείτε, κύριε Υπουργέ, κι εσείς κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, τι λέγατε το 1975 για τα θέματα των εξουσιοδοτήσεων. Όταν η Νέα Δημοκρατία είχε φέρει το άρθρο 43, που επέτρεπε τις εξουσιοδοτήσεις, είχατε ξεσηκωθεί και λέγατε ότι παραχωρείται η νομοθετική εξουσία στην εκτελεστική. Αυτό λέγατε το 1975 και τώρα τα ξεπεράσατε. Όχι μόνο αυτά, αλλά έχετε παραδώσει στην κυριολεξία τη νομοθετική εξουσία...

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Αλλάξαμε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Κεδίκογλου, δεν ξέρω αν εσείς αλλάξατε, ο Υπουργός δεν άλλαξε, γιατί στερείται και μνήμης συν τοις άλλοις, όταν μιλάει για λαϊκισμό από πλευράς της Νέας Δημοκρατίας.

Είναι λεπτομέρειες, που θα τις δούμε αύριο, όταν θα συζητήσουμε εκτενώς για το θέμα αυτό. Επιφυλάσσομαι και ευχαριστώ για την ανοχή, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολιδής): Ευχαριστώ και εγώ, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Σουφλιάς έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΦΛΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, όλα τα νομοσχέδια έχουν σημασία όταν συζητούνται στη

Βουλή, αλλά φαντάζομαι συμφωνούμε όλοι ότι επειδή το μέλλον αυτής της χώρας στηρίζεται κυρίως στο εκπαιδευτικό μας σύστημα, αυτά τα νομοσχέδια έχουν ανάγκη μίας ιδιαίτερης προσοχής.

Προκαταβολικά, προτού κάνω οποιαδήποτε κριτική ή πάρω οποιαδήποτε θέση για το νομοσχέδιο, θα ήθελα να πω, κύριε Υπουργέ και πρέπει να το γνωρίζετε, ότι στις άλλες χώρες όταν πρόκειται να γίνει και η παραμικρή αλλαγή στη δομή του εκπαιδευτικού συστήματος γίνονται πολλές μελέτες, πολλές συζητήσεις, γίνονται πειραματισμοί εάν αυτή η αλλαγή μπορεί να αποδώσει ή όχι και εν συνεχεία έρχονται να κάνουν τις αλλαγές. Εσείς πήρατε πλέον μία κατεύθυνση και μέσα σε ελάχιστο χρόνο. Κάνετε συνεχείς αλλαγές και είχα πει κάποτε στον Υπουργό Παιδείας "πότε αυγά, πότε πουλιά" δηλαδή τότε έγινε Υπουργός Παιδείας και τότε φέρνει εδώ σαν μία καταγίδα νομοσχέδια αλλαγής της δομής του εκπαιδευτικού συστήματος.

Τη δεύτερη παρατήρηση και τοποθέτηση που θέλω να κάνω –και είναι αναγκαίο να την κάνω, διότι είναι πολιτικό Σώμα εδώ μέσα– είναι ότι πρέπει κάποτε να καταλάβουμε ότι το εκπαιδευτικό μας σύστημα έχει ανάγκη από ποιότητα των σπουδών και όχι από θεσμικές αλλαγές. Έχει ανάγκη δηλαδή από σύγχρονα προγράμματα, από βιβλία, από υποδομή, από αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, από καλή κατάρτιση και επιμόρφωση, από κίνητρα, από ένα κλίμα άμυλας. Τα πάντα είναι ισοπεδωμένα μέσα στο εκπαιδευτικό σύστημα. Έχει ανάγκη από μακροπρόθεσμο σχεδιασμό και όχι από εντυπωσιασμούς.

Εσείς, λοιπόν, ξεκινήσατε αυτές τις καταγιστικές αλλαγές και τις ονομάσατε "μεταρρύθμιση", διότι έτσι σας αρέσει να τις λέτε. Κατά την άποψή μου και τη βεβαιότητα που έχω με τις γνώσεις που μου παρέχει η θητεία μου στο Υπουργείο Παιδείας, είναι απορύθμιση.

Το πρώτο μεγάλο λάθος που κάνατε είναι το ενιαίο λύκειο. Καλά, είδατε τι γίνεται στις άλλες χώρες; Όπου εφαρμόστηκε το ενιαίο λύκειο εγκαταλείφθηκε. Στη Γερμανία, στην Αγγλία, στη Ρωσία, εγκαταλείφθηκε. Δεν χρειαζόταν το ενιαίο λύκειο. Εκείνο που χρειαζόταν είναι αυτά που είπα προηγουμένως, αλλά φέρατε και εγκαταστήσατε σαν αλλαγή το ενιαίο λύκειο με αποτέλεσμα την κατάργηση του Τ.Ε.Λ. και των Ε.Π.Λ.. Αποτέλεσμα δηλαδή να καταργήσετε την τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση στην ουσία, διότι έμειναν μόνο οι Τ.Ε.Σ..

Το σημερινό νομοσχέδιο έρχεται όχι ως πρωτογενής σχεδιασμός ή προγραμματισμός τι θα κάνουμε στην τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση, αλλά έρχεται ως μπάλωμα. Έρχεται να μπαλώσει δηλαδή τα άσχημα που δημιούργησε η καθιέρωση του ενιαίου λυκείου. Έρχεται δηλαδή να καλύψει την "τρύπα" που δημιουργήθηκε και έρχεται με μία περισσή προχειρότητα και μάλιστα, όπως ακούστηκε από πολλές πλευρές, κατά ένα τρόπο αδιανόητο. Έρχεται στις 10 Αυγούστου για να εφαρμοστεί την 1η Σεπτεμβρίου.

Ήμουν και εγώ Υπουργός Παιδείας και ουδέποτε το έκανα αυτό. Ό,τι έφερνα στη Βουλή και ψηφίζοταν εφαρμόζονταν μετά από ένα χρόνο, εκτός εάν δεν είχε κάποια ιδιαίτερη σημασία.

Είναι δυνατόν να κάνετε αυτά τα πράγματα; Τι κενό αλήθεια θα καλύψετε; Μήπως θα καλύψετε το κενό της κατάργησης των τεχνικών λυκείων; Όχι, βεβαίως, διότι, κύριε Υπουργέ, είδατε τα αποτελέσματα. Πόσοι μαθητές στο ενιαίο λύκειο πηγαίνουν στην τεχνολογική κατεύθυνση; Δια τους μη γνωρίζοντες το ενιαίο λύκειο έχει πλέον τρεις κατευθύνσεις. Πόσοι πάνε; Ούτε το 10%. Δεν πάει το παιδί στην τεχνολογική κατεύθυνση, διότι από εκεί και πέρα δεν έχει κανένα ιδιαίτερο κίνητρο, όπως είχε στα Τ.Ε.Λ.. Δηλαδή όταν τελείωνε το τεχνικό επαγγελματικό λύκειο υπήρχε ένα ποσοστό που θα πηγαίνε στα Τ.Ε.Λ..

Ερχόμαστε τώρα να δούμε τι θα γίνει. Θα πάνε σε αυτό το νέο σύστημα τεχνικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης που είναι μπάι μπας, δηλαδή είναι παράπλευρο, στην ουσία έξω, από το εκπαιδευτικό σύστημα; Εγώ πιστεύω και το δηλώνω και θα μου το θυμηθείτε, ότι κάτω από 10% θα πάει στα Τ.Ε.Ε.

και θα έχετε ένα άθροισμα στην ουσία κάτω από 20% να πηγαίνει στην τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση. Με την προηγούμενη δομή του εκπαιδευτικού συστήματος είχαμε 30% με 35% που πήγαιναν στην τεχνική και επαγγελματική κατεύθυνση και δεν ήμασταν ευχαριστημένοι. Γιατί να πάει το παιδί στα Τ.Ε.Ε.; Του δίνεται καμία διέξοδος, στην αγορά εργασίας ή την τριτοβάθμια εκπαίδευση;

Είπε ο Υπουργός ότι όταν τελειώσει τον πρώτο κύκλο μπορεί να πάει στη Β' λυκείου. Μα, σοβαρολογούμε;

Ένα παιδί, το οποίο θα αφήσει το λύκειο για δύο χρόνια, θα ξαναπάει στην Β' λυκείου; Καλά, δεν ξέρουμε από παιδιά; Είναι νοητό αυτό που λέτε; Αυτά είναι θεωρητικά. Απλώς θα πάει στα Τ.Ε.Ε. θα τελειώσει τον πρώτο κύκλο, θα τελειώσει το δεύτερο κύκλο και αν έχει όρεξη, θα πάει και στα Ι.Ε.Κ. Φεύγει, δηλαδή, από οποιαδήποτε δυνατότητα να πάει στη τριτοβάθμια εκπαίδευση. Επομένως, δεν έχει κίνητρα. Γιατί, λοιπόν, να πάει στα Τ.Ε.Ε.;

Άρα, συμπερασματικά –και το τονίζω– είναι ένα μάλωμα, καλύπτει μια τρύπα, δεν είναι σχεδιασμένο, δεν είναι προγραμματισμένο με αποτέλεσμα μάλιστα να μην ωθήσει τα παιδιά στη τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση που χρειάζονται κίνητρα για να πάνε.

Σε ό,τι αφορά τώρα το θέμα της εφαρμογής, τι να εφαρμόσετε; Τι να εφαρμόσετε αλήθεια μέσα σε δέκα μέρες στα τεχνικά επαγγελματικά εκπαιδευτήρια; Μα, εδώ η προχειρότητά σας δεν έχει όρια.

Λέτε, παραδείγματος χάρι, ότι αυτός ο οποίος τελειώσε την Α' λυκείου, μπορεί να πάει στην Β' τάξη των Τ.Ε.Ε. το Σεπτέμβριο, όταν το Σεπτέμβριο θα αρχίσει η Α' τάξη των Τ.Ε.Ε.

Το παρατηρήσατε αυτό, κύριοι συνάδελφοι, για να καταλάβετε με ποια προχειρότητα νομοθετείτε;

Πέραν των άλλων παρατηρήσεων που έγιναν, χρειάζονται χίλια βιβλία –αποφάνθηκε το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο– για να λειτουργήσουν τα Τ.Ε.Ε.. Θα αρχίσουν με τα πρόχειρα βιβλία τώρα και τότε θα γίνουν αυτά τα χίλια βιβλία, αλήθεια; Όπως λειτουργήσει το ενιαίο λύκειο πέρσι. Θα με θυμηθείτε, θα κλάψει ο κάθε πικραμένος με την έναρξη του νέου σχολικού έτους και στο ενιαίο λύκειο και σε όλα τα υπόλοιπα και οι καθηγητές της τεχνικής εκπαίδευσης βρίσκονται στον αέρα.

Κάνετε ένα μεγάλο λάθος, με το ενιαίο λύκειο και από κει και πέρα κάνετε συνεχή λάθη καταστρέφοντας και τη δομή που υπήρχε και που ήταν σωστή.

Θέλετε να σας πω και κάτι άλλο; Νομίζετε ότι έπρεπε να εφαρμοστεί το ενιαίο λύκειο; Μα, τότε ταυτόχρονα έπρεπε να έχετε μελετήσει και το νομοσχέδιο που φέρνετε σήμερα και να φέρετε ταυτόχρονα και τα δύο, να ψηφιστεί πέρσι, για να μπορέσει να εφαρμοστεί φέτος. Εγώ διαφωνώ και πιστεύω ότι δεν χρειάζονταν αλλαγή της δομής, αλλά αν εσείς το πιστεύατε, έτσι έπρεπε να γίνει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Κύριοι συνάδελφοι, θα κάνω δύο-τρεις άλλες παρατηρήσεις.

Στα άρθρα 4 και 5, παραδείγματος χάρι, μπερδεύετε την εκπαίδευση με την κατάρτιση, μπερδεύετε το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο με τον ΟΕΕΚ. Αλλού ζητάτε τη γνώμη του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, που δεν είναι της αρμοδιότητάς του και αλλού ζητάτε τη γνώμη του ΟΕΕΚ, δηλαδή του Οργανισμού Επαγγελματικής Κατάρτισης. Η προχειρότητά σας φθάνει και στο σημείο –θα με θυμηθείτε στην εφαρμογή– που μπερδεύετε την εκπαίδευση με την κατάρτιση.

Και φυσικά θα συμφωνήσω με τον κ. Παυλόπουλο στο άρθρο 5. Τα προεδρικά διατάγματα κατ' αρχήν αποτελούν σεβασμό προς τις αρμοδιότητες της Βουλής, δεύτερον, οχυρώνουν τον Υπουργό από συχνές αλλαγές από την πίεση και, τρίτον, τα προεδρικά διατάγματα αναγκάζουν τον Υπουργό να μελετήσει τα πράγματα διότι, όταν όλα είναι με αποφάσεις του, σου λέει "δεν βαριέσαι, τη βγάζουμε την απόφαση, θα την ξαναβγάλουμε πάλι".

Εδώ, κύριοι συνάδελφοι, θέλω να προσέξετε έναν όρο που θα χρησιμοποιήσω και, κύριε Πρόεδρε, να τον ακούσετε και

εσείς.

Το δυστύχημα σ' αυτόν τον τόπο είναι ότι είμαστε μια χώρα της "ρευστότητας". Οι πάντες σ' αυτόν τον τόπο θέλουν τη ρευστότητα, δεν θέλουν τους κανόνες. Και εσείς έρχεσθε εδώ, ακριβώς, για να επικυρώσετε ακόμα περισσότερο τη ρευστότητα. Με αποφάσεις κάνει τα πάντα ο Υπουργός. Δεν προλαβαίνετε βεβαίως να λειτουργήσετε με προεδρικά διατάγματα. Η προχειρότητά σας σας αναγκάζει να φέρνετε άρθρα με αδιανόητες εξουσιοδοτήσεις για υπουργικές αποφάσεις.

Αλλά σας έδωσε μια λύση ο κ. Παυλόπουλος, ακολουθήστε την. Δεν μπορεί τα πάντα να γίνονται με αποφάσεις του Υπουργού και σας είπα για ποιο λόγο.

Κύριε Πρόεδρε, με την ανοχή σας και την ανοχή των κυρίων συναδέλφων και λόγω της παλιάς μου ιδιότητας του Υπουργού Παιδείας θα κάνω δύο-τρεις παρατηρήσεις και για τα άρθρα 11 και επόμενα, διότι αύριο για ιδιαίτερους λόγους δεν θα μπορέσω να είμαι στη Βουλή.

Το άρθρο 11, κύριε Υπουργέ, είναι φτιαγμένο από το άγχος να απορροφήσετε κονδύλια. Δίνεται παντού εξουσιοδοτήσεις, στις σχολικές επιτροπές και θέλετε να τα κάνετε όλα με αναθέσεις.

Εγώ εδώ αν διαφωνήσω σε κάτι με τον κ. Παυλόπουλο, είναι στο εξής. Θεωρώ ότι το χειρότερο είναι η παράγραφος 2 του άρθρου 11, όταν δηλαδή τον ειδικό λογαριασμό του Υπουργείου Παιδείας τον βγάζετε έξω από το δημόσιο λογιστικό, έξω από τις κρατικές προμήθειες, έξω από τις αμοιβές.

Εάν κατά τη συλλογιστική του Υπουργού έρθει κάποιο άλλο Υπουργείο και πει "μα, αυτό που εφαρμόστηκε στο Υπουργείο Παιδείας να είναι έξω από το δημόσιο λογιστικό και αυτά και εκείνα, να το εφαρμόσουμε και εμείς", τότε τι χρειάζεται το δημόσιο λογιστικό; Ποια η προστασία του δημοσίου χρήματος από ατασθαλίες; Γιατί φοβάστε το Ελεγκτικό Συνέδριο; Πράγματι, είναι χρονοβόρο το Ελεγκτικό Συνέδριο και πολλές φορές, αν θέλετε, ασχολείται με τους τύπους. Αλλά είναι προτιμότερο να υπάρχει κάποιος έλεγχος, παρά να ανοίξετε διάπλατα τις πόρτες, για να υπάρχει η αδιαφάνεια και η παρανομία.

Σχολικές επιτροπές εκτελούν δράσεις και μάλιστα στα θέματα της πληροφορικής.

Θυμάσθε ότι ως Υπουργός Παιδείας είχα κάνει τον διαγωνισμό να τοποθετηθούν συστήματα πληροφορικής στα γυμνάσια και στα λύκεια. Έγινε η αρχή, τοποθετήθηκαν στα μισά σχεδόν γυμνάσια και λύκεια και από εκεί και πέρα στοπ. Θα δώσετε την αρμοδιότητα στις σχολικές επιτροπές; Μα, γνωρίζετε ότι ειδικώς σ' αυτό το θέμα της πληροφορικής χρειάζεται ένας κεντρικός προγραμματισμός, γιατί υπάρχει η ανάγκη κοινών προδιαγραφών.

Το άρθρο 11 να το αλλάξετε. Δεν μπορείτε να πάτε έτσι με τον ειδικό λογαριασμό και τα χρήματα του ελληνικού λαού να μην υφίστανται κανέναν έλεγχο.

Έρχομαι στο άρθρο 12. Εδώ δείχνετε μια άλλη αντίληψη την οποία έχετε. Στο άρθρο 12 λέτε ότι αυτοί που ήθελαν μετεγγραφή το 1997-1998, αν έχουν λόγους υγείας, καθ' υπέρβαση του 10%, θα μπουν. Επανέρχεστε στο αρχικό καθεστώς με τους λόγους υγείας, που είχε διαφθείρει το παν, και η παρανομία ήταν ο κανόνας.

Γιατί το κάνετε αυτό αλήθεια; Δηλαδή θα επαναφέρετε πάλι στο πανεπιστήμιο όλη αυτήν την ιστορία;

Τότε θυμάμαι, όταν καθιέρωσα τις εξετάσεις για τη μετεγγραφή, όλη η Βουλή ζητούσε να έρχονται με μετεγγραφή οι πολύτεκνοι. Αρνήθηκα, γιατί πιστεύω ένα απλό πράγμα. Στην Ελλάδα, όπου ανοίγει ένα παραθυράκι, δεν υπάρχει πλέον κανόνας. Γιατί το κάνετε; Για να ικανοποιήσετε τους; Αυτούς του 1997-1998; Πέρσι δεν υπήρχαν άρρωστοι; Του χρόνου δεν θα υπάρχουν άρρωστοι; Γιατί καταστρέφετε μια βασική αρχή;

Τελιώνω, κύριε Πρόεδρε, σε μισό λεπτό.

Ξέρετε γιατί υπάρχει η αρχή, όταν δημιουργούνται τμήματα στο πανεπιστήμιο, να χρειάζεται απόφαση του Υπουργικού

Συμβουλίου; Διότι η ίδρυση ενός τμήματος του πανεπιστημίου είναι μεγάλη υπόθεση. Δίνει πτυχίο, δημιουργεί ειδικότητες, δημιουργεί δαπάνες. Δεν μπορεί να αποφασίζει η Σύγκλητος να κάνει διατμηματικά τμήματα, δηλαδή να δημιουργεί τμήματα, να προσθέτει φοιτητές και ταυτόχρονα εκπαιδευτικό προσωπικό, χωρίς να υπάρχει η αντιστοιχία, η γνώμη της πολιτείας, αν πρέπει να γίνει αυτό το τμήμα και αν υπάρχουν δαπάνες γι' αυτό το τμήμα.

Γιατί τα κάνετε, αλήθεια, αυτά; Διότι κινείστε σε πολύ λάθος κατεύθυνση. Έχετε μια φιλοσοφία. Άκουσα χθες τον Υπουργό, ο οποίος έλεγε "το 2000 θα μπαίνουν ογδόντα πέντε χιλιάδες στα ΑΕΙ και στα ΤΕΙ και επομένως θα σταματήσουν τα φροντιστήρια".

Κατά την άποψη του Υπουργείου αρκεί, δηλαδή, να σπουδάσουν όλοι στην Ελλάδα, στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Αυτή είναι η αρχή. Βάσει αυτής της αρχής φτιάξατε ένα σύστημα γενικών εξετάσεων, που είναι απόλυτα διαβλητό και δεν θα εφαρμοστεί. Αλλά και αν εφαρμοστεί, θα αποσυρθεί αμέσως. Βάσει αυτής της αρχής κάνετε το σύστημα της επαγγελματικής εκπαίδευσης, βάσει αυτής της αρχής κάνετε το ενιαίο λύκειο, βάσει αυτής της αρχής διαλύετε τα πανεπιστήμια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΦΛΙΑΣ: Ολοκλήρωσα, κύριε Πρόεδρε.

Αυτό είναι αλήθεια το ζητούμενο; Το ζητούμενο είναι η ποιότητα των σπουδών και τα πανεπιστήμια να βγάζουν ικανούς και κατηρημένους επιστήμονες. Αυτό είναι το ζητούμενο και όχι ο αριθμός των επιστημόνων. Ούτε μπορούμε να οδηγήσουμε όλους τους Έλληνες στα πανεπιστήμια κατά τη ρήση και την κατεύθυνση του Υπουργείου.

Εγώ καταμήφισα το νομοσχέδιο και θεωρώ ότι θα αποτύχει για τους λόγους που σας είπα. Θα αποτύχει, διότι δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες του τόπου, αλλά ούτε στις ανάγκες της εκπαίδευσης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι ήταν τεκμηριωμένη η συναίνεση του Τμήματος. Το λέω αυτό για να μην επικαλεστούν οι επόμενοι συνάδελφοι το χρόνο που μίλησε ο κ. Σουφλιάς και ως πρώην Υπουργός.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Δεν το κατάλαβα αυτό το "ως πρώην Υπουργός". Ούτε τα άλλα κατάλαβα. Δεν προβλέπει ο Κανονισμός κάτι ανάλογο ή τέτοιο.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Κεδικογλου, επειδή φέρνεται αντίρρηση, ακούστε με. Γνωρίζετε ότι, από τον Κανονισμό, όταν είναι ένα θέμα το οποίο συζητείται και είναι σχετικό με την Υπουργία κάποιου Υπουργού, αυτός έχει τη δυνατότητα να ζητήσει το λόγο για πέντε λεπτά. Δηλαδή, θα μπορούσε ο κ. Σουφλιάς να μιλήσει τα πέντε λεπτά και να ζητήσει ξανά κάποια στιγμή για πέντε λεπτά το λόγο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Καμία αντίρρηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ας μη γινόμαστε, λοιπόν, τόσο αυστηροί στο χρόνο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Συμφωνώ μαζί σας. Έχουμε χρόνο, ομιλητές δεν θα έχουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Έχουμε, αρκεί να μη γίνει αυτό προηγούμενο για όλους εσάς, που θα μιλήσετε στη συνέχεια.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Μα, δεν είναι γραμμένοι πολλοί ομιλητές, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Παπαδημόπουλος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, όπως τονίστηκε από πολλούς ομιλητές χθες το βράδυ κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου επί της αρχής, τα περισσότερα επί μέρους άρθρα είναι διαβλητά από πάσης πλευράς, διότι στην πραγματικότητα δεν πρόκειται περί μεταρρύθμισης, όπως ισχυρίζεται ο κύριος Υπουργός της Παιδείας, αλλά περί μιας συνήθους διαδικασίας αλλαγής των τίτλων και μετονομασίας των διαφόρων πνευματικών ιδρυμάτων.

Εάν αυτό μπορεί να χαρακτηριστεί μεταρρύθμιση, αλίμονο μας που σπαταλούμε χρόνο εδώ, για να ψηφίζουμε τέτοιου

είδους νόμους.

Δεν πρόκειται ασφαλώς περί μεταρρύθμισης, διότι αλίμονο αν κάθε χρόνο ή κάθε δύο χρόνια φθάναμε στο σημείο να ισχυριζόμαστε πως ορισμένα νομοθετήματα μπορούν να πάρουν διάσταση μεταρρύθμισης σε οποιονδήποτε χώρο. Εδώ, επειδή πρόκειται περί χειροτέρευσης της μέχρι τώρα κατάστασης, θα μπορούσε να ισχυριστεί κανείς εύλογα ότι πρόκειται, πράγματι, περί απορύθμισης στο χώρο αυτό της τεχνολογικής εκπαίδευσης και όχι περί βελτίωσης του όλου συστήματος.

Τι σας πείραζε κύριε Υπουργέ της Παιδείας, να αφήσετε, όπως έχουν τα πράγματα ή αν δεν εξυμνητούσαν και δεν βόλευαν, όπως έχουν μέχρι σήμερα, θα ήταν προτιμότερο να καθήσετε να κάνετε μία σωστότερη δουλειά, δηλαδή να συγκεντρώσετε όλες τις διατάξεις που βρίσκονται στους βασικούς νόμους, κυρίως στο ν. 1566/85 και να φτιάξετε ένα νόμο από την αρχή, ο οποίος να έχει όντως δυνατότητες επιβίωσης, να μπορεί να ισχύσει τουλάχιστον για δέκα χρόνια. Εάν κάθε δύο χρόνια ταλαιπωρούμε τη νεολαία της Ελλάδος κατ' αυτόν τον τρόπο, δηλαδή με την ψευδαίσθηση ότι όντως προσφέρουμε μεταρρύθμιση στο χώρο της παιδείας, τότε αλίμονο μας, διότι, πράγματι, όταν διαβάσει κανείς προσεκτικά αυτές τις διατάξεις του υπό ψήφιση νομοσχεδίου, θα δει ότι δεν αλλάζει στην ουσία τίποτα, αλλά και αν ελαφρώς αλλάζει κάτι είναι προς τη χειροτέρευση.

Στο άρθρο 5, φερ' ειπείν, μπήκε ο τίτλος "εξουσιοδοτικές διατάξεις", που αν θυμούμαι καλά μέχρι σήμερα σε κανένα νομοσχέδιο δεν έχει μπει τίτλος στις ακροτελεύτιες διατάξεις με αυτήν την ονομασία. Συνήθως λέμε μεταβατικές διατάξεις τελικές διατάξεις ή, εν πάση περιπτώσει, σε κάποια από τις τελευταίες διατάξεις παρέχεται κάποια εξουσιοδότηση στον Υπουργό να κάνει το άλφα ή το βήτα.

Γιατί να θεσπίσουμε εδώ ευθύς εξαρχής διάταξη, η οποία παρέχει στον Υπουργό τόσες πολλές αρμοδιότητες, ενώ θα μπορούσαν οι περισσότερες να έχουν ρυθμιστεί εδώ; Διότι δεν πρόκειται περί λιτών νόμων που ψηφίζονταν προ δέκα, προ είκοσι, προ τριάντα ετών, αλλά περί νόμου μνηστορηματικών διατάσεων. Όταν βλέπετε άρθρο με τρεις σελίδες, κανείς δεν αντιλαμβάνεται τι καταργείται και τι καινούριο θεσπίζεται, γιατί πράγματι δεν υπάρχει ευχέρεια να γίνεται σύγκριση των καταργουμένων διατάξεων. Σπάνια έρχονται νομοσχέδια με τέτοια πολυτέλεια ώστε να αντιλαμβάνεται ο καθένας ακριβώς τι ίσχυε και τι πρόκειται να ισχύσει. Γιατί, λοιπόν, να μην αναφέρεται ρητά στο άρθρο 5 ότι τα προγράμματα στοχεύουν σε αυτό και σε αυτό, ή ότι οι ειδικότητες που θα γίνουν στα ΤΕΕ θα είναι αυτές, δηλαδή να τις ψηφίσει η Βουλή. Όχι να ψηφίζουμε εδώ ένα νόμο μνηστορήμα με τόσο εκτενείς διατάξεις και να μην ορίζονται τα βασικότερα και τα πιο ουσιαστά πράγματα που πρέπει να γίνουν σε ένα νομοσχέδιο, αλλά λεπτομέρειες από εδώ και από εκεί, χωρίς να συντελούν σε βελτίωση.

Λέγονται πράγματα τα οποία είναι εκ περισσού εδώ. Ο Υπουργός θα κανονίζει με αποφάσεις πότε θα είναι αργίες, πότε θα λειτουργούν, αν θα είναι βραδινά κλπ. Ξεχνάμε ότι στο ν. 1566/85 υπάρχει βασική διάταξη, η οποία ορίζει για όλους τους κλάδους, για όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης, πότε υπάρχουν εθνικές γιορτές, πότε αργίες, πότε αρχίζει το σχολικό έτος; Δηλαδή εδώ πρέπει να έρθει ο Υπουργός με απόφαση, για να ρυθμίσει πότε θα αργήσει το τεχνικό επαγγελματικό εκπαιδευτήριο, όταν ξέρουμε ευθύς εξαρχής, ότι όλες οι βαθμίδες της εκπαίδευσης υπόκεινται σε ένα βασικό κανόνα, όσον αφορά τη ρύθμιση αυτών των αργιών, αυτών των ωρών λειτουργίας και του συνολικού χρόνου;

Να, λοιπόν, γιατί πράγματι γίνεται εδώ κατάχρηση στις εξουσιοδοτήσεις και θεσπίζουμε πράγματα τα οποία έχουν θεσπιστεί χίλιες φορές, απλώς για να βρισκόμαστε σε δουλειά.

Νομίζω ότι έτσι που ρυθμίζονται ορισμένα θέματα, που είναι ήδη ρυθμισμένα και μάλιστα κατά χειρότερο τρόπο, δεν θα έπρεπε να γίνει αυτή η εργασία και να έρθει αυτό το νομοσχέδιο για ψήφιση. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Κεδικογλου

έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, χθες είχα μία μικρή αδιαθεσία, που δεν μου επέτρεψε να μείνω έως αργά το βράδυ και ήταν και η αιτία να καθυστερήσω λίγο σήμερα το πρωί. Λέγω δε αυτό, διότι θα είχε το νομοσχέδιο και από εμένα θετική ψήφο.

Νομίζω, κύριε Πρόεδρε, ότι δεν έχει γίνει σαφώς αντιληπτό το βάθος του νομοσχεδίου αυτού και γίνεται κριτική η οποία το αδικεί, όπως επίσης αδικεί και το Υπουργείο Παιδείας.

Πριν όμως μπω στο νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να χαιρετίσω μία διάταξη κοινωνική που έχετε για τα παιδιά με ειδικές ανάγκες. Όμως έχετε κάνει μια μεγάλη παράλειψη ειδικά για τη χώρα μας. Υπάρχει ο παιδικός ή νεανικός ζαχαροδιαβήτης, ο οποίος είναι σε μικρά ευτυχώς έκταση, αλλά είναι παιδιά που έχουν απόλυτη την ανάγκη συμπαράστασης των γονέων τους μέχρι μεγάλης ηλικίας. Πρέπει λοιπόν στις ευεργετικές διατάξεις με τις οποίες ρυθμίζονται τα θέματα αυτά –δεν είχα την ευκαιρία και τιμή να μετέχω στις επιτροπές που τα συζητούσατε, αλλά και πάλι μας κατέλαβε ο χρόνος– να συμπεριληφθεί και ο παιδικός ή νεανικός ζαχαροδιαβήτης, οι ινσουλινοεξαρτώμενοι. Δεν νομίζω ότι είναι τίποτα να προστεθούν τρεις λέξεις ακόμα. Θα παρακαλέσω τον κύριο Υπουργό, να το προσέξει αυτό.

Έρχομαι τώρα στο νομοσχέδιο. Φέτος το καλοκαίρι περνάμε ακόμη μια φοβερή ερημιά, ερημιά της πυρκαγιάς, της έλλειψης, μια ερημιά. Καταργήθηκε η πολιτική ευθύνη παντελώς. Δεν υπάρχει πουθενά. Έφθασαν στο σημείο οι κεντρικοί διαχειριστές της περιουσίας του ελληνικού λαού, η ελληνική Κυβέρνηση, να έλθει ο κ. Λάτσης για να τους μάθει πόσο κάνει το βίος μας. Εκεί καταντήσαμε φέτος το καλοκαίρι.

Ήρθε ο κ. Λάτσης να μας πει ότι η τράπεζά μας κάνει ενενήντα τρία δισεκατομμύρια (93.000.000.000) δραχμές και όχι είκοσι πέντε δισεκατομμύρια (25.000.000.000) δραχμές, που πηγαίνετε να πανηγυρίσετε.

Φθάσαμε στο σημείο να κατηγορούμε τους συνδικαλιστές της Ιονικής Τράπεζας γιατί εξηγέρθησαν. Δεν έχουμε ακόμη αντιληφθεί το δικαίωμα των εργαζομένων να συμμετέχουν στην παραγωγική διαδικασία. Μετά καταλάβαμε ότι έχουν δίκαιο οι εργαζόμενοι συνδικαλιστές, η χρηματιστηριακή τιμή είναι αυτή και δεν κάνει σαράντα (40.000.000.000) δισεκατομμύρια η Ιονική, αλλά πεντακόσια (500.000.000.000) δισεκατομμύρια. Αυτό είναι το κατόντημα. Σε αυτό όμως το κατόντημα της καλοκαιρινής ερημιάς της κυβερνητικής απόδοσης και πολιτικής, έρχεται ένα νομοσχέδιο, το οποίο είναι μια όαση και θα εξηγήσω γιατί.

Είναι βέβαια μία όαση μικρή, για το μεγάλο όγκο των αναγκών που έχουν δημιουργηθεί, σε δίψα, σε πόσιμο νερό. Είναι μία όαση, γιατί επιτέλους το Υπουργείο Παιδείας καταλαβαίνει ότι άλλο θέμα είναι η εκπαίδευση και άλλο η παιδεία. Αυτό να το ξεκαθαρίσουμε. Υπάρχει η παιδεία και υπάρχει και η εκπαίδευση. Και η παιδεία είναι κατά βάση μέχρι το γυμνάσιο. Καταλάβετε το. Και επιτέλους πρέπει να καταλάβουμε και κάτι ακόμα που το Υπουργείο δεν μπορεί να το τολμήσει από την κατάσταση που δημιουργούμε εμείς στο Κοινοβούλιο. Ότι, δηλαδή, δεν γίνεται παιδεία και εκπαίδευση χωρίς αυστηρότητα. Και αυστηρότητα δεν γίνεται χωρίς εξετάσεις. Είναι λάθος το ότι τα παιδιά δεν δίνουν εξετάσεις για να βγουν από το γυμνάσιο, είναι λάθος το ότι δεν μπαίνουν με εξετάσεις στο λύκειο. Και θα ήταν δικαιολογητικός μέγας τίτλος και λόγος ώστε να μην ισχυρίζονται αυτά που ισχυρίζονται οι συναδέλφοι του ΔΗ.Κ.ΚΙ. ποια παιδιά πάνε εδώ και ποια πάνε εκεί. Για τις σχολές αυτές, είναι τα παιδιά που δεν μπορούν να μπουκν στο λύκειο. Πώς να το κάνουμε; Η σφραγίδα της δωρεάς είναι άλλη. Η φύση κανόνισε μια σφραγίδα. Την κράτησε για τον εαυτόν της. Δεν την ομολογεί. Δεν τη λέει, δεν τη δέχεται. Κρατά για τον εαυτόν της το νόμο της βελτίωσης των ειδών και της διαιώνισης, της παραγωγικότητας. Αυτός είναι ο νόμος της φύσης. Όλοι οι νόμοι έχουν εξαιρέσεις, πλην αυτού. Είναι η αναπαραγωγή, η διαιώνιση και η βελτίωση του είδους. Υπάρχει λοιπόν η σφραγίδα της δωρεάς και αυτό το χαιρετίζω.

Όμως τα προβλήματα, που προσπαθεί να λύσει το νομοσχέδιο, δεν είναι στο θέμα της μορφής, αλλά στο περιεχόμενο, κύριε Υπουργέ, και θα εξηγηθώ.

Πρώτα από όλα γίνεται λόγος για το Συμβούλιο της Επικρατείας, κύριε Παυλόπουλε, από εσάς, κατά κόρον. Σας παρακαλώ πολύ. Έχετε κάνει γραμματέας της Προεδρίας της Δημοκρατίας και γνωρίζετε το θέμα πολύ καλά. Πρέπει ένας αντιπρόεδρος, του Σ.τ.Ε. ένας σύμβουλος και ένας πάρεδρος να συμφωνήσουν, με το περιεχόμενο του διατάγματος κατά λέξη, να υπογράψουν, για να βάλει υπογραφή ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας.

Δηλαδή ένας αντιπρόεδρος, ένας πάρεδρος και ένας σύμβουλος γίνονται προϊστάμενοι της Βουλής. Δεν περνά διάταγμα κανένα αν δεν είναι κατά λέξη σύμφωνοι οι τρεις. Και περίμενα, κύριε Παυλόπουλε, να τοποθετηθείτε, διότι δυστυχώς το "περί επεξεργασίας" και επί Καραμανλή, αλλά και επί Σαρτζετάκη έχει γίνει "σύμφωνη γνώμη κατά λέξη" των διαταγμάτων από το Σ.τ.Ε. του Συντάγματος. Δεν λέει το Σύνταγμα "σύμφωνη γνώμη του Συμβουλίου της Επικρατείας". Λέει "επεξεργασία". Μπορεί να έχει μία άποψη άλλη, αλλά η πολιτική βούληση είναι του Υπουργού.

Όταν λοιπόν η συμπεριφορά του Συμβουλίου της Επικρατείας είναι αυτή που είναι και όταν έχει καταντήσει η χώρα να φέρνει ο κάθε Υπουργός εδώ νομοσχέδια –σεντόνια, διότι δεν θα περάσουν ποτέ διατάγματα από το τριμελές του Σ.τ.Ε. από τους συντηρητικούς, δυστυχώς σήμερα του Συμβουλίου Επικρατείας, γιατί κατηγορείτε τον Υπουργό ότι παίρνει τέτοιες αποφάσεις. Πάλι καλά που έχει το θάρρος. Μπράβο του, που έχει το θάρρος.

Δεν διαφωνώ ότι έπρεπε να είναι διατάγματα και να μην αλλάζουν. Καμία αντίρρηση. Όμως, όχι διατάγματα με τη μορφή αυτή, της κατά λέξη σύμφωνης γνώμης, κυρία Ψαρούδα, ότι αν δεν συμφωνήσει ο αντιπρόεδρος, ο σύμβουλος και ο πάρεδρος κατά λέξη δεν γίνεται. Δηλαδή αυτοί οι τρεις προεξοφλούν την απόφαση της ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας! Είναι τρομερά πράγματα αυτά! Και τα επικαλείσθε, αντί να κάνουμε ό,τι μπορούμε, για να τους καταργήσουμε; Πάρτο κύριε, επεξεργάσου το, κάνε τις παρατηρήσεις σου. Αν θέλω, συμφωνώ, αν δεν θέλω, δεν συμφωνώ. Και κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, υπόγραψε. Όμως, φταίει και η Κυβέρνηση που δεν λέει στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας "θα υπογράψεις, θες δεν θέλεις –άσε το Συμβούλιο της Επικρατείας– διαφορετικά να το αναπέμψεις στη Βουλή". Να σας πω τότε τι θα γίνει. Αυτά λοιπόν μην τα επικαλείσθε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Να σας ρωτήσω κάτι, κύριε Κεδίκογλου;

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Αν το επιτρέπει ο Πρόεδρος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Όχι, κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Γιατί στην αναθεώρηση του Συντάγματος το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν πρότεινε αυτό που λέτε;

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Τουλάχιστον σε ό,τι με αφορά, ξέρετε πολύ καλά, πως έκανα ειδικές τοποθετήσεις, όπως κάνατε και εσείς και η κ. Μπενάκη. Και έχετε συμφωνήσει και εσείς στην άποψή μου αυτή.

Δεύτερο στοιχείο, κύριε Πρόεδρε. Πάμε στο θέμα αυτών των σχολών. Όπως είπα προηγουμένως, είναι ζήτημα περιεχομένου των προγραμμάτων, η απόδοση των σχολών.

Κύριε Υπουργέ, δεν θα κάνετε τίποτα, αν δεν περιλάβετε έναν όρο: Οι απόφοιτοι αυτών των σχολών –και πάρτε παράδειγμα αυτό που έκαμε ο Κακλαμάνης στα Τ.Ε.Ι.– υποχρεωτικώς από την πολιτεία τοποθετούνται σε εργοστάσια, σε συνεργεία, σε εργοτάξια και εργάζονται για έξι μήνες. Η πολιτεία καταβάλλει όλες τις ασφαλιστικές εισφορές και το 75% των μισθών. Τότε να έρθουν οι διαφωνούντες να μου πουν, αν θα πάνε εκεί παιδιά. Τότε, να έρθουν να μου πουν όσοι διαφωνούν, αν αυτή η στάθμη εκπαίδευσης είναι αναγκαία στη χώρα, ή όχι. Γιατί, σήμερα, το finis, είναι αυτό που παίζει τεράστιο ρόλο σε όλο το marketing και σε όλη την εμπορία παραγωγικότητα και απόδοση. Το finis δεν δίδεται από τα

χαμηλότερα στελέχη. Τα στελέχη που έχουν εκπαίδευση, που έχουν αντίληψη, που έχουν αισθητική. Ένα προϊόν προτιμάται από ένα άλλο ακόμη και από τον τρόπο συσκευασίας του, που είναι υπόθεση πολύ χαμηλών στελεχών μέσα σε μια επιχείρηση.

Αυτό που σας ζητώ είναι οπωσδήποτε να περιλάβετε έξι μήνες υποχρεωτικής τοποθέτησης των αποφοίτων όπως προανέφερα. Αυτό μπορείτε να το κάνετε αν θέλετε και στα λύκεια. Να βρείτε μια λύση, ώστε αυτοί που θέλουν να ακολουθήσουν την τεχνολογική εκπαίδευση –και για να μη λείει αυτά που είπε ο κ. Ζουφλιάς προηγουμένως– να περάσουν κάποια διαδικασία και να πάνε έξι μήνες στις επιχειρήσεις. Θα τους πείτε "εμείς πληρώνουμε και πηγαίνετε". Οπότε, αν πάνε έξι μήνες στις επιχειρήσεις, μπορεί πολλοί από αυτούς να αποκατασταθούν. Το έχουμε ζητήσει αυτό άλλωστε με τα προγράμματα του ΕΛ.ΚΕ.ΠΑ. Όσους καλούς πήγαν μέσω των προγραμμάτων του ΕΛ.ΚΕ.ΠΑ. στις επιχειρήσεις, οι επιχειρήσεις τους τσίμπησαν. Πήγαν κάποια παιδιά. Το 75% απ'αυτά τα παιδιά είναι όλα αποκατεστημένα. Γιατί παρακολούθησαν κάποια προγράμματα, πήγαν στην επιχείρηση, τους είδε ο επιχειρηματίας και τους είπε: "Μόλις τελειώσεις, έλα από εδώ." Αυτό είναι τελείως απαραίτητο και για να πιάσει ο θεσμός σας. Μετά, είναι θέμα του προγράμματος.

Στο πρόγραμμα όμως, κύριε Υπουργέ, δεν μπορεί να συμμετέχει μόνο το Υπουργείο Παιδείας. Αυτό το Υπουργείο Βιομηχανίας, τι κάνει; Τις κουμπάρες παίζει; Γιατί είναι; Για τα σκάνδαλα του αερίου είναι μονάχα; Και όχι βέβαια η παρούσα Υπουργός, οι προηγούμενοι, που δεν ήξεραν τι τους γίνεται. Που φθάνεις στο σημείο να λες ότι, ή δεν ξέρουν τι τους γίνεται ή καλύπτουν ή είναι βλάκες. Τι κάνει, λοιπόν, το Υπουργείο Βιομηχανίας; Δεν μπορεί να συμμετάσχει; Πού είναι το Υπουργείο Εργασίας; Πού είναι ο Οργανισμός Επαγγελματικής Κατάρτισης; Πού είναι όλοι αυτοί; Γιατί τα αφήνουν όλα σε εσάς;

Μπράβο, λοιπόν, που αναλαμβάνετε τις ευθύνες. Το θέμα όμως δεν είναι εκεί. Αυτή η χώρα. Είναι και το Υπουργείο Βιομηχανίας και το Υπουργείο Εργασίας και το Υπουργείο Εμπορίου και άλλα. Το marketing, η συσκευασία, όλα αυτά παίζουν ρόλο.

Και δύο κουβέντες –θα τα πούμε και αύριο– για το άρθρο 11. Μπράβο, γιατί το φέρνετε. Προσέξτε όμως. Έχετε έναν όγκο πραγμάτων, που δεν βγαίνετε πέρα.

Δεύτερον, είμαστε μια χώρα που δεν έχει νόμο για την ανάθεση μελετών, για την ανάθεση όλων αυτών των προγραμμάτων κλπ. Και μια ευνομούμενη χώρα έχει ανάγκη και κυβερνάται με νόμους.

Δεν μπορώ να σας κατηγορήσω εγώ, γιατί το φέρατε. Έχετε ανάγκη να προχωρήσετε στην πραγματοποίηση της απορροφήσεως και καλά κάνετε και το φέρατε. Όμως να του δώσετε συγκεκριμένη μικρή προθεσμία. Και να δεσμευθείτε, η Κυβέρνηση να δεσμευτεί, να φέρει επιτέλους ένα νόμο περί αναθέσεως μελετών. Έγινε ένας νόμος περί αναθέσεως μελετών, ο 716, από το σημερινό Πρόεδρο της Δημοκρατίας, ο οποίος πλέον είναι παρωχημένος και ο οποίος παρά ταύτα καταστρατηγείται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Κεδίκογλου, παρακαλώ να τελειώσετε.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Σε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, τελειώνω.

Τηρήστε, λοιπόν, αυτήν τη διάταξη. Είναι αναγκαίο, για να απορροφήσετε τα προγράμματα. Αλλά να έρθει νόμος. Να γίνουμε κράτος. Ένα ευνομούμενο κράτος κυβερνάται από τους νόμους. Και όσο πιο καλοί είναι οι νόμοι, τόσο πιο πολύ παραμένουν. Και όσο πιο πολύ παραμένουν οι νόμοι, τόσο πιο πολύ και το κράτος. Δεν μπορεί να είναι κυβερνητικές αποφάσεις. Είναι ορθό και η παρατήρηση ότι μπορεί να γίνουν με διατάγματα. Δείτε το. Είναι όμως ο ογκόλιθος του Συμβουλίου της Επικρατείας, που πρέπει να αντιμετωπιστεί με τον τρόπο που σας είπα.

Με αυτές τις παρατηρήσεις, κύριε Πρόεδρε, έχω να σας πω ότι αυτό το νομοσχέδιο στην ουσία είναι μία όαση στη

φετινή καλοκαιρινή ερημιά της απόδοσης της πολιτικής, γιατί δεν είναι μόνο θέμα Κυβέρνησης. Γενικότερα η πολιτική είναι πεσμένη, είναι πολύ χαμηλά. Δεν υπάρχει Αντιπολίτευση, δεν υπάρχει Κυβέρνηση, δεν υπάρχει τίποτα, το βλέπετε κάθε μέρα. Αποτελεί, λοιπόν, μία όαση αυτό το νομοσχέδιο.

Να πω μία κουβέντα, στο άρθρο ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ξαναρχίζετε από την αρχή.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Καλά, να το αφήσω, για το Ελεγκτικό Συνέδριο θα τα πω στο άρθρο 11.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Πήγατε να κλείσετε με μία ποιητική ρήση και τώρα ξαναρχίζετε από την αρχή.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Εντάξει, σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ευχαριστώ και εγώ, κύριε Κεδίκογλου.

Ο συνάδελφος κ. Παπαφίλιππου έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, έγινε σαφές στην Αίθουσα και έχουμε όλοι αποδεχθεί ότι χρειάζονται οι απόφοιτοι από τη μέση τεχνική εκπαίδευση σοβαρή επαγγελματική κατάρτιση, η οποία να συνοδεύεται και με μία επαρκή γενική μόρφωση. Όμως αυτό το νομοσχέδιο δεν δίδει αυτά τα οποία ζητούμε όλοι μας και αυτά τα οποία είναι αναγκαία. Απεναντίας, φέρνει ένα νεφέλωμα, μία σύγχυση, που δεν αποτελούν κίνητρα αυτά τα πράγματα για να προσελκύσουν τους μαθητές προς την επαγγελματική κατάρτιση. Και αυτό φαίνεται από το πόσοι μαθητές αποφασίζουν να επιλέξουν αυτήν την κατεύθυνση.

Θα πω ορισμένα πράγματα, γιατί είναι νεφελώδης η κατάσταση. Μα, δεν είναι δυνατόν, κύριε Υπουργέ, να αποφασίσει ένας νέος, όταν εδώ λέτε ότι ο Υπουργός με απόφασή του μπορεί να παρατείνει τη διάρκεια σπουδών στο πρώτο στάδιο των Τ.Ε.Ε. Μπορεί να παρατείνει με απόφασή του όποτε θέλει τη διάρκεια σπουδών κατά ένα έτος.

Ο καθένας νομίζω, όπως και οι νέοι, προγραμματίζουν τη ζωή και θέλουν να δουν και κάποια εξέλιξη μέσα σε όλη αυτήν την πορεία. Να σας πω, όμως, αυτά τα οποία άκουσα και τα οποία για μένα είναι απαράδεκτα. Ο συνάδελφος, ο κ. Κεδίκογλου, μας μιλάει για όαση υπό προϋποθέσεις. Μα εφόσον οι προϋποθέσεις, που θέτει, δεν γίνονται δεκτές και δεν υπάρχουν, πώς είναι δυνατόν να αποτελεί όαση αυτό το νομοσχέδιο;

Να σας πω και κάτι άλλο. Εγώ δεν μπορώ να κατανοήσω αυτό το οποίο είπε ο Υπουργός, ο κ. Αρσένης, χθες. Είπε ότι τα γενικά λύκεια δίνουν πρωταρχικά μία σοβαρή γενική μόρφωση, με κάποια κατεύθυνση και με βάση αυτό μπορούν να επιλέξουν κάποιον κλάδο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, στα πανεπιστήμια. Από την άλλη μεριά, όμως, για να δούμε αυτούς που επιλέγουν τα Τ.Ε.Ε. Ξέρετε τι λέτε εσείς; Τελειώνουν το πρώτο στάδιο, τα δύο χρόνια, τελειώνουν και το δεύτερο στάδιο, το ένα έτος και χρειάζονται τριετή επαγγελματική εμπειρία, προκειμένου να τους δοθεί η δυνατότητα να πάνε στα Τ.Ε.Ι. Και το ερώτημα που τίθεται είναι: εάν με την τριετή επαγγελματική εμπειρία αποκτούν γενική μόρφωση. Διότι περί αυτού πρόκειται. Από το ενιαίο λύκειο μπαίνουν στα Τ.Ε.Ι. και από τα Τ.Ε.Ε. μπαίνουν μόνο με πρακτική εμπειρία. Πού είναι η γενική μόρφωση, κύριε Υπουργέ; Τι ιστορίες είναι αυτές; Πώς μπορεί να δεχθεί κανείς αυτά τα πράγματα, όταν έρχονται όλα σε αντίφαση; Γιατί, πραγματικά, έρχονται σε αντίφαση.

Να συνταχθώ και εγώ με τη θέση, που εξέφρασε ο συνάδελφος κ. Κεδίκογλου, ότι απαιτείται πέρα από αυτές τις σπουδές άσκησης, προκειμένου να μπορεί να πάρει κανείς μία επαγγελματική άδεια.

Ο τρόπος που εισάγετε για να πάνε στα Τ.Ε.Ι. για μένα δεν είναι σωστός. Εκεί που χρειάζεται η πρακτική άσκηση είναι στην επαγγελματική άδεια. Παλαιότερα τελείωνε ένα σχολείο, έπαιρνε μία επαγγελματική άδεια βοηθού και χρειαζόταν να δουλέψει και να προσκομίσει πιστοποιητικά ότι δούλεψε τόσα χρόνια, για να μπορεί να πάρει την άδεια του ηλεκτρολόγου, του υδραυλικού, του τεχνητή αυτοκινήτων. Εδώ

όμως δεν τα βλέπουμε όλα αυτά τα πράγματα. Βλέπουμε ότι υπάρχει μία τεράστια σύγχυση. Πώς είναι, λοιπόν, δυνατόν με αυτά τα Τ.Ε.Ε. να αποκτήσουν σοβαρή επαγγελματική κατάρτιση; Θα δείτε στη συνέχεια, κύριε Υπουργέ, και σας το λέω σύμφωνα με την πολυετή εμπειρία και γνώση που έχω σχετικά με την πορεία αυτών των ανθρώπων από την τεχνική εκπαίδευση, το τι θα συμβεί. Θα αποπροσανατολιστούν τα παιδιά. Δεν θα πάει κανένα προς εκείνη την κατεύθυνση. Λίγοι θα πάνε, διότι δεν τους δίδεται η δυνατότητα προοπτικής εξέλιξης. Βεβαίως θα υποφέρει ο τόπος, θα υποφέρει η οικονομία μας. Δεν θα μπορέσει ο τόπος να αναπτυχθεί και θα ψάχνουμε από το εξωτερικό τεχνικούς, για να μπορέσουμε και να κάνουμε τα έργα, αλλά ταυτόχρονα και να τα λειτουργήσουμε. Συμβαίνει σήμερα αυτό. Έρχεται ένας οίκος για να κατασκευάσει ένα έργο και κουβαλάει πίσω του τους τεχνίτες, διότι δεν βρίσκει αυτούς που μπορούν να ικανοποιήσουν τις απαιτήσεις του. Είναι μία πραγματικότητα.

Εμείς πώς θα μπορέσουμε να βαδίσουμε προς αυτήν την κατεύθυνση; Έτσι, με αυτόν τον τρόπο; Με αυτό το νομοσχέδιο;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε. Μη με πιέζετε. Εξάλλου είδαμε προηγουμένως τι συνέβη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολιδής): Έκανα δύο εξαιρέσεις. Εσείς συνεχίστε όσο θέλετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Η εξαίρεση του κ. Κεδικόγλου ή η εξαίρεση των άλλων συναδέλφων τι σχέση έχει με εμένα; Γιατί εξαιρείται ο κ. Κεδικόγλου και δεν μπορώ να προσθέσω εγώ δυο κουβέντες; Δεν το καταλαβαίνω. Με τίποτα δεν μπορώ να το καταλάβω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολιδής): Κύριε συνάδελφε, επιτρέψτε μου μία διακοπή. Μην κάνετε προηγούμενο την περίπτωση του κ. Σουφλιά, του τέως Υπουργού.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Όμως το δεχθήκατε στον κ. Κεδικόγλου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολιδής): Σας άφησα δύο λεπτά. Συνεχίστε, κύριε Παπαφιλίππου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Να ολοκληρώσω τη σκέψη μου, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολιδής): Ολοκληρώνετε και αρχίζετε από την αρχή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Συνεπώς, κύριε Υπουργέ, βάλτε κίνητρα και βγάλτε τουλάχιστον αυτά τα νεφελώδη από μέσα, διότι δεν ξέρει και δεν έχει στοιχεία για να αποφασίσει ο νέος, εάν πρέπει ή δεν πρέπει να επιλέξει αυτήν την κατεύθυνση, δεν ξέρει τι θα βρει μπροστά του. Είναι πραγματικά σκοτάδι. Το νομοσχέδιο αυτό είναι αποτρεπτικό για τους νέους που θέλουν να πάρουν αυτήν την κατεύθυνση της επαγγελματικής κατάρτισης και εκπαίδευσης.

Έτσι λοιπόν εγώ θα πρότεινα, υπάρχει σήμερα χρόνος αλλά και αύριο που θα συζητήσουμε, να κάνετε τις τροποποιήσεις. Να μην ακούγονται αυτά, που ακούσαμε από τον κ. Κεδικόγλου, ότι αποτελεί όαση υπό προϋποθέσεις, οι οποίες δεν υπάρχουν. Τι είδους όαση είναι αυτή, εγώ δεν μπορώ να την κατανοήσω. Προσθέτω επίσης, ότι δεν μπορούμε να συνεννοηθούμε εδώ μέσα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολιδής): Κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο, να κάνετε τις διορθώσεις και τις συμπληρώσεις και ένα δεκάλεπτο για να μιλήσετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να πω ότι με τις διορθώσεις και συμπληρώσεις κατά έναν τρόπο δίδεται μία έμμεση απάντηση στις παρατηρήσεις των συναδέλφων, που τις παρακολούθησα, πραγματικά, με ιδιαίτερη προσοχή. Πολλές απ' αυτές ήταν γόνιμες και εποικοδομητικές και μας οδηγούν στην εξής διαμόρφωση των άρθρων.

Καταθέτω για τα Πρακτικά τις σχετικές διορθώσεις και συμπληρώσεις στην ενότητα αυτή των άρθρων, στις οποίες

όμως θα επιφέρω και κάποιες αλλαγές.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ιωάννης Ανθόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες διορθώσεις και συμπληρώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

"Διορθώσεις και συμπληρώσεις στο σχέδιο νόμου: "Δευτεροβάθμια Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευση και άλλες διατάξεις"

1. Από τον τίτλο του σχεδίου νόμου και από τις επιμέρους διατάξεις του, όπου αναφέρεται "Δευτεροβάθμια Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευση", αντικαθίσταται από τις λέξεις "Δευτεροβάθμια Τεχνική – Επαγγελματική Εκπαίδευση" (χωρίς το σύνδεσμο "και").

2. Στο άρθρο 2 παρ. 6 η λέξη "αντίστοιχης" διορθώνεται σε "συναφούς".

3. Άρθρο 3

Τα ποσοστά των παραγράφων 2 και 3: 40%, 35%, 25% μετατρέπονται αντίστοιχα σε 38 έως 42%, 33 έως 37% και 23 έως 27%.

4. Άρθρο 5

α) Από τον περίπτωση νι της παραγράφου 1 διαγράφονται οι λέξεις "ποινές, τις εξετάσεις κάθε είδους, τη βαθμολογία και αξιολόγηση..."

β) Προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

"3. Με Προεδρικό Διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, ύστερα από γνώμη του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, καθορίζονται τα θέματα που αναφέρονται στις ποινές, τις εξετάσεις κάθε είδους, τη βαθμολογία και αξιολόγηση των μαθητών των Τ.Ε.Ε. Μέχρι την έκδοση του Προεδρικού Διατάγματος αυτού εφαρμόζονται ανάλογα οι αντίστοιχες διατάξεις για τους μαθητές των Τεχνικών Επαγγελματικών Σχολών".

5. Άρθρο 9

Προστίθεται παράγραφος 9 ως εξής:

"9. Οι διατάξεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται ανάλογα και στη Σιβιτανίδειο Δημόσια Σχολή Τεχνών και Επαγγελμάτων. Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων καθορίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής της παρούσας παραγράφου".

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων):

Πρώτον, από τον τίτλο του σχεδίου νόμου, αλλά από τις επί μέρους

διατάξεις του, όπου αναφέρεται "Δευτεροβάθμια Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευση", αντικαθίσταται από τις λέξεις "Δευτεροβάθμια Τεχνική–Επαγγελματική Εκπαίδευση" δηλαδή χωρίς το σύνδεσμο "και". Απαλείφεται το "και".

Δεύτερον στο άρθρο 2 παράγραφος 6 γίνεται μία ορθολογικότερη αναδιάταξη στις περιπτώσεις α, β και γ'.

Η α' περίπτωση είναι να εγγράφονται στην Β' τάξη του ενιαίου λυκείου, η β' να συνεχίζουν τις σπουδές τους στο Β' κύκλο σπουδών του ΤΕΕ αντίστοιχης ειδικότητας και το γ' είναι να λάβουν άδεια ασκήσεως επαγγέλματος σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις. Εδώ κάνουμε μία αναδιάταξη και μόνο της σειράς. Βάζουμε α) να λάβουν άδεια ασκήσεως επαγγέλματος σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, β) να συνεχίσουν τις σπουδές τους στον Β' κύκλο σπουδών των Τ.Ε.Ε. αντίστοιχης ειδικότητας, γ) να εγγράφονται στη Β' τάξη ενιαίου λυκείου.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Είναι μέσα στο χαρτί αυτά; **ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων):** Όχι δεν είναι στο χαρτί, είναι στο λόγο.

Στο άρθρο 2, παράγραφος 6, η λέξη "τριετή" πριν από τη φράση "επαγγελματική εμπειρία" γίνεται "δεκαεπτάμηνη" επαγγελματική εμπειρία. Στη συνέχεια μετά τη λέξη "αντίστοιχης" τίθεται η φράση "ή συναφούς" ειδικότητας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Αυτό γίνεται, για να πάρει αναβολή λόγω σπουδών;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν κάνουμε τώρα σχολιασμό. Γράφουν τώρα οι πρακτικογράφοι.

Στο άρθρο 3, τα ποσοστά των παραγράφων 2 και 3, δηλαδή το 40%, το 35% και το 25% αντίστοιχα μετατρέπονται σε κυμαινόμενα ποσοστά ως εξής: 38% έως 42%, 33% έως 37% και 23% έως 27%.

Επανερχομαι στο άρθρο 2, στην παράγραφο 5, στην περίπτωση α', όπου μετά τη φράση "Οι απόφοιτοι του κύκλου αυτού έχουν τις εξής δυνατότητες: α) να εγγράφονται" παρεμβάλλονται οι δύο λέξεις "κατά προτεραιότητα". Έτσι η παράγραφος αυτή γίνεται "α) Να εγγράφονται κατά προτεραιότητα σε Ινστιτούτα Επαγγελματικής Κατάρτισης...." σύμφωνα με την εισήγηση του κ. Ακριτίδη.

Στο άρθρο 5 . α) Από την περίπτωση νι της παραγράφου 1 διαγράφονται οι λέξεις "ποινές, τις εξετάσεις κάθε είδους, τη βαθμολογία και αξιολόγηση..."

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μου επιτρέπετε μία διακοπή; **ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων):** Να ολοκληρώσω; Δεν ολοκλήρωσα. Είπαμε ότι διαγράφονται. Αλλά συνεχίζω με τη φράση "προστίθεται παράγραφος 3, ως εξής:

"3. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, ύστερα από γνώμη του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, καθορίζονται τα θέματα που αναφέρονται στις ποινές, τις εξετάσεις κάθε είδους, τη βαθμολογία και αξιολόγηση των μαθητών των Τ.Ε.Ε. Μέχρι την έκδοση του προεδρικού διατάγματος αυτού εφαρμόζονται ανάλογα οι αντίστοιχες διατάξεις για τους μαθητές των Τεχνικών Επαγγελματικών Σχολών".

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μου επιτρέπετε μια διακοπή, κύριε Υφυπουργέ;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ναι, κύριε Παυλόπουλε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αν διαβάσετε την έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής, θα δείτε ότι το μείζον ζήτημα, για το οποίο σας τέθηκε θέμα αντισυνταγματικότητας της εξουσιοδότησης, είναι στο άρθρο 1, δηλαδή στην οργάνωση και λειτουργία των ΤΕΕ, στο 6 -αλλά το σύνολο διότι εσείς έχετε αφήσει απ' έξω τις εγγραφές, μεταγραφές και τη φοίτηση- και στο 7, διαδικασία λόγους και όργανα που αποφασίζουν για τη διακοπή των μαθημάτων.

Παραπέμπετε σε διάταγμα, ενώ χρησιμοποιείτε το διάταγμα μόνο και μόνο για ένα δευτερεύουσας σημασίας θέμα, σε εκείνα που σας επεσήμαναν. Σας το λέω, γιατί θα το βρείτε μπροστά σας. Είναι υπερβολική η εξουσιοδότηση που κάνετε. Ακολουθείστε τη γνώμη της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής, που στο κάτω κάτω στηρίζεται στη νομολογία του Συμβουλίου Επικρατείας. Τουλάχιστον να με ακούσετε στο πρώτο άρθρο, διότι η οργάνωση και λειτουργία των ΤΕΕ δεν μπορεί να γίνει με υπουργική απόφαση. Είναι ευρύτατη η εξουσιοδότηση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Σας ευχαριστώ για τις παρατηρήσεις σας, αλλά πρέπει να σας υπενθυμίσω ότι και στο ν. 2525/97 υπάρχει παρόμοια εξουσιοδότηση για την οργάνωση και λειτουργία των ενιαίων λυκείων. Κατά αντίστοιχο τρόπο προχωρούμε κι εδώ για την οργάνωση και λειτουργία των ΤΕΕ.

Στο άρθρο 9 προστίθεται παράγραφος 9 ως εξής: "9. Οι διατάξεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται ανάλογα και στη Σιβιτανίδειο Δημόσια Σχολή Τεχνών και Επαγγελμαμάτων. Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων καθορίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής της παρούσας παραγράφου".

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Υφυπουργέ, στο άρθρο 2, στην έκτη παράγραφο, αναφέρατε ότι η λέξη "αντίστοιχης" διορθώνεται με τη λέξη "συναφούς";

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Όχι. Είπα "αντίστοιχης ή συναφούς".

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να καθησυχάσω το Τμήμα, κάνοντας μια χιουμοριστική παρατήρηση, μετά από αυτά που είπε ο αγαπητός συνάδελφος κ. Κεδικόγλου. Να είστε όλοι βέβαιοι ότι ο κ. Λάτσης δεν αναμείχθηκε στην επεξεργασία του νομοσχεδίου για την τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση.

Όσο και πάλι θεωρείται ύποπτο, επειδή εισάγεται προς ψήφιση σε θερινό Τμήμα της Βουλής. Εδώ τίθεται ένα ιδεολογικό και πολιτικό πρόβλημα που έχει σχέση με τον Κανονισμό. Δεν είναι δυνατόν εξ'αντικειμένου κάθε νομοσχέδιο να θεωρείται ύποπτο και υστερόβουλο επειδή έρχεται να ψηφιστεί στο Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής. Τότε θα πρέπει να πάψουν να λειτουργούν τα Τμήματα Διακοπών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ)

Όμως δεν νομίζω ότι μπορεί εξ' αντικειμένου να είναι ύποπτο ένα νομοσχέδιο για την τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση, όταν έχει εξαντλήσει περίπου ένα έτος διαλόγου. Απλούστατα, δεν υπήρξε η ευχέρεια του χρόνου επιλογής της συζήτησής του. Η Κυβέρνηση έχει μεγάλη παραγωγικότητα νομοσχεδίων. Γι αυτό ο χρόνος συζήτησης αυτού του νομοσχεδίου έπεσε στη θερινή περίοδο. Όπως σας ανέλυσε με κάθε λεπτομέρεια ο κύριος Υπουργός, έχει γίνει ένας εξαντλητικός διάλογος με όλο το φάσμα των εμπλεκομένων φορέων, τόσο της εκπαιδευτικής κοινότητας όσο και του χώρου της παραγωγής. Δεν θέλω να σας αναφέρω και πάλι όλους όσους κάθισαν στο τραπέζι του διαλόγου. Έγινε τον Ιανουάριο του 98 μία αρχική πρόσκληση με την υποβολή μιας αρχικής πρότασης, η οποία προήλθε από το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο.

Στη συνέχεια διαμεσολάβησε ένας εύλογος χρόνος υποβολής εγγράφων παρατηρήσεων, που κοινοποιήθηκαν σε όλους τους συμμετέχοντες σε αυτήν τη διαδικασία. Στο δεύτερο γύρο έγινε η τελική εποικοδομητική επεξεργασία και ακολούθησε το σχέδιο νόμου, το οποίο πριν πάρει την τελική του μορφή και πάλι αποτέλεσε αντικείμενο πολιτικού κοινοβουλευτικού διαλόγου στις αρμόδιες επιτροπές.

Εκείνο που θέλω να υπογραμμίσω είναι ότι κανένας από τους φορείς της εκπαίδευσης και της παραγωγής δεν ζήτησε την απόσυρση του νομοσχεδίου, πλην της ΟΛΜΕ. Δεν χρειάζεται να σχολιάσω την παγία και συνήθη δήλωσή της για απόσυρση κάθε νομοσχεδίου που έρχεται και αφορά την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Εκείνο όμως που θέλω να σας πω είναι ότι όλοι οι άλλοι φορείς αναγνώρισαν και την αναγκαιότητα και την πολιτικοκοινωνική σκοπιμότητα αυτού του νομοσχεδίου, το οποίο επαναθεμελιώνει την τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση.

Πρέπει να σας πω και τι προήλθε και από τις δικές σας χρήσιμες παρατηρήσεις. Όλοι αναγνωρίσατε ότι υπάρχει ένας επιστημονικός πληθωρισμός πτυχίων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, υπάρχει όμως και ένας επαγγελματικός αναλφαριθμητικός. Δηλαδή, δεν υπάρχει η ανάλογη προσφορά στην υπαρκτή ζήτηση διάφορων επαγγελμαμάτων. Στο κρίσιμο ερώτημα που απαντά αυτό το νομοσχέδιο είναι πώς θα πετύχουμε την κοινωνική καταξίωση των επαγγελματιών. Πώς το πετυχαίνεις αυτό, με κίνητρα του τύπου "έλα να σου δώσω ευχέρειες να περάσεις στην τριτοβάθμια εκπαίδευση", όπως δώσαμε στα ΤΕΛ με τις ειδικές εξετάσεις και τα άπειρα απολυτήρια με βαθμό "20";

Αντιμετώπισα και το 1993 ως Υφυπουργός Παιδείας, το εξής παράδοξο φαινόμενο: Ήρθαν διακόσιοι κάτοχοι απολυτηρίου ΤΕΛ με βαθμό "20". Έτσι λειτουργούν τα κίνητρα. Πρέπει να τα διατηρήσουμε; Κίνητρο για να προσελκύσεις τους νέους στην τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση είναι η κοινωνική καταξίωση του επαγγέλματος. Πώς πετυχαίνεται αυτή; Με την εξασφάλιση της απορροφητικότητας από το χώρο της εργασίας των συγκεκριμένων επαγγελματιών. Πώς εξασφαλίζεις την απορροφητικότητα; Την εξασφαλίζεις, όταν δίνεις τα κατάλληλα εφόδια, την αναγκαία απαιτούμενη επαγγελματική γνώση σε αυτόν που εισέρχεται στο χώρο της εργασίας και αναζητάει δουλειά.

Σε αυτό, όπως πολύ σωστά τόνισε ο κ. Παπαφιλιππου, αποβλέπει αυτό το νομοσχέδιο και μάλιστα συμπληρώνω επαναλαμβάνοντας την πολύ σωστή παρατήρησή του, ότι επιτέλους πρέπει να καλύψουμε και ένα μεγάλο έλλειμμα στην αγορά εργασίας αυτού του τύπου, το έλλειμμα των βοηθών τεχνιτών και το έλλειμα των τεχνιτών. Και δεν έρχονται,

πράγματι, σοβαρές επιχειρήσεις να επενδύσουν στον τόπο μας, γιατί πρέπει να ρυμουλκήσουν και τους τεχνίτες και τους βοηθούς αυτών από τη χώρα τους, κάτι που καθιστά τελείως ασύμφορη την επένδυση, μικτή ή αμιγή, που θα κάνουν στη χώρα μας, γιατί αυτό τους επαυξάνει πάρα πολύ το κόστος της εργασίας.

Είναι κακό να προσφέρουμε εμείς ένα ανθρώπινο δυναμικό με επαγγελματική εξειδίκευση, με εφόδια, με μαθητεία, με κατάρτιση; Προφανώς δεν είναι ένας "στρατός στα νύχια των μονοπωλίων", όπως ισχυρίζεται το Κ.Κ.Ε. Κάθε άλλο, παύει να είναι έρμαιο ο ανειδίκευτος εργάτης, όπως είναι σήμερα στα χέρια ενός μονοπωλίου, όταν είναι εργαζόμενοι με τεχνικά και επαγγελματικά εφόδια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ, τελειώνετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, είναι πάρα πολλές οι παρατηρήσεις και ελάχιστος ο χρόνος. Γι'αυτό νομίζω πως πρέπει να μου δώσετε λίγο χρόνο ακόμη, για να απαντήσω και σε κάποιες άλλες παρατηρήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Πόσο ακόμα; Έχετε και το δικαίωμα εκ του Συντάγματος βέβαια, αλλά είπαμε να συντομεύσουμε τους χρόνους.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Εγώ δεν θα απαντήσω σε θέματα που προαναγγέλθηκαν για αύριο εν όψει της συζήτησης των άρθρων 11 και 12.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Όχι, για αύριο δεν υπάρχει θέμα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Σαφώς. Αλλά εγώ θα ήθελα να πω ορισμένα πράγματα ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Θα σας δοθεί η ευκαιρία. Θα λάβουν το λόγο και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, η κ. Μπενάκη, οπότε θα έχετε την ευκαιρία να απαντήσετε μετά.

Κλείστε τώρα την αγόρευσή σας και ευχαρίστως μετά να ξεναμηλήσετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Καλώς, κύριε Πρόεδρε.

Ειπώθηκε πολύ σωστά ότι μία εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, η επαναθεμελίωση όπως λέμε εμείς και στο χώρο της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης, προϋποθέτει εκτός από ένα νόμο-πλαίσιο, που εμείς λέμε ότι είναι ο κατάλληλος, εσείς λέτε ότι δεν είναι κατάλληλος, και νέα προγράμματα, νέα βιβλία και υλικοτεχνική υποδομή. Και είναι σαφές και μπορούμε να σας διαβεβαιώσουμε ότι για πρώτη φορά το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο έχει προχωρήσει με τόση ένταση και τόση παραγωγικότητα στην προετοιμασία όλων αυτών, τα οποία εσείς έχετε επισημάνει. Αλλά πρέπει να καταλάβουμε και κάτι άλλο. Στα πλαίσια μιας ριζοσπαστικής αλλαγής και μιας μεταρρύθμισης υπάρχουν και οι μεταβατικοί χρόνοι. Υπάρχει η απόσυρση του παλαιού, υπάρχει η είσοδος του νέου στοιχείου. Αυτό πρέπει να γίνει με μία ομαλότητα, ώστε να μην προκαλούνται και αναταράξεις στον εκπαιδευτικό χώρο. Γι' αυτό ακριβώς υπάρχουν και οι μεταβατικές αυτές διατάξεις των τελευταίων άρθρων του νομοσχεδίου, στις οποίες ρυθμίζονται τόσο τα θέματα των νέων προγραμμάτων με παρέμβαση και εμπλουτισμό κατ' αρχήν και στη συνέχεια με πλήρη αλλαγή, διότι θα πρέπει και ο εκσυγχρονισμός των ειδικότητων να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της αγοράς ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Τελειώνετε, κύριε Υπουργέ, δεν θα μιλήσετε πάλι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Εντάξει, κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Η κ. Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα έχει το λόγο ως Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Κύριε Πρόεδρε, δεν κατηγόρησε κανείς τον κύριο Υπουργό ότι παραβίασε το Σύνταγμα φέρνοντας νομοσχέδιο στο θερινό Τμήμα της Βουλής. Μπο-

ρούσε βεβαίως να το φέρει, αλλά λησμονεί ότι πρόκειται περί νομοσχεδίου του Υπουργείου Παιδείας και αφορά ρυθμίσεις που πρόκειται να εφαρμοστούν για πρώτη φορά κατά μεταρρύθμιση του ισχύοντος καθεστώτος την 1η Σεπτεμβρίου. Είναι σοβαρό φαινόμενο Υπουργείου, πολιτείας και Βουλής, να συζητάει ένα καινούριο σύστημα, υποτίθεται τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης, το οποίο θα εφαρμοσθεί την 1η Σεπτεμβρίου, μέσα στον Αύγουστο και περί αυτού να μη γνωρίζουν τίποτα, σχεδόν τίποτα -γιατί αυτά που μας είπε περί Παιδαγωγικού Ινστιτούτου και φορέων θα τα αντιμετωπίσω αμέσως- ούτε μαθητές ούτε γονείς ούτε εκπαιδευτικοί; Είναι πραγματικά ανεύθυνο, κύριε Πρόεδρε -και το λέω να το ακούσει καλά ο κύριος Υπουργός- το να συζητάμε εκπαιδευτική μεταρρύθμιση τον Αύγουστο και να την εφαρμόσουμε την 1η Σεπτεμβρίου.

Έκανε λέει το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο προτάσεις, που έγιναν το Φεβρουάριο, στη συνέχεια -λέει- δόθηκαν σε διάφορους φορείς, οι οποίοι εκαναν προτάσεις και έτσι ωρίμασε το νομοσχέδιο και μας ήρθε το καλοκαίρι. Αυτή λοιπόν είναι η προετοιμασία; Οι προτάσεις ενός φορέως, του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, που είναι σύμβουλος του Υπουργού και κάποιες προτάσεις κάποιων κυρίων συμβούλων, που πήρε και τις μελέτησε; Οι μεταρρυθμίσεις, κύριε Πρόεδρε, γίνονται με πειραματική εφαρμογή, γίνονται επάνω στην εμπειρία, στο επίπεδο εφαρμογής και όχι φυσικά με προτάσεις. Και ποιοι φορείς αναγνώρισαν την αξία του νομοσχεδίου και δεν ζήτησαν την απόσυρση. Όλοι ακούσαμε στην επιτροπή και την ΟΛΤΕ και την Ένωση Τεχνολόγων Εκπαιδευτικών. Κανένας δεν συμφώνησε με το νομοσχέδιο. Βεβαίως η ΟΛΜΕ ήταν μαχητικότερη, όπως είναι μαχητική όλο το τελευταίο διάστημα. Αλλά κανένας φορέας δεν συμφώνησε με το νομοσχέδιο και κανένας δεν ήταν ευχαριστημένος. Βέβαια ο κύριος Υπουργός μας διένειμε κάποιες διορθώσεις, μας διάβασε και κάποιες άλλες, που όντως συζητήθηκαν και προτάθηκαν στη Βουλή, αλλά αυτά, κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε να πω ότι είναι στάχτη στα μάτια. Το να μετατρέπουμε, δηλαδή, το 40% γενικής εκπαίδευσης σε 38% με 42% και το 35% να το κάνουμε 38% με 37%, είναι, θα μου επιτρέψετε να πω, για γέλια. Διότι η παροχή γενικής εκπαίδευσης στα ΤΕΕ, πρώτον, δεν αντιμετωπίζεται με ποσοστά και, δεύτερον, δεν αντιμετωπίζεται με αυτόν τον "μπακάλικό" τρόπο.

Με τον ίδιο, θα μου επιτρέψετε να πω, "μπακάλικό" τρόπο γίνονται και οι άλλες βελτιώσεις. Την τριετή εμπειρία την κάνουμε δεκαοκτάμηνη. Εκεί γίνεται μία σχετική βελτίωση, αλλά σε ό,τι αφορά τις εξουσιοδοτήσεις, η αφαίρεση των ποινών, των εξετάσεων και της βαθμολογίας δεν αποτελεί βελτίωση. Το πρόβλημα είναι η οργάνωση και η λειτουργία των Τ.Ε.Ε. και εκεί αυτή επαφίεται στην υπουργική απόφαση. Το ίδιο έγινε και με το λύκειο.

Έρχομαι, κύριε Πρόεδρε, να μιλήσω ειδικά για το λύκειο, διότι εγώ πιστεύω ότι ο λάκκος της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης άνοιξε με τη "μεταρρύθμιση" του ενιαίου λυκείου πέρσι το καλοκαίρι. Ο λάκκος αυτός διευρύνθηκε με τα διατάγματα και τις υπουργικές αποφάσεις, που ρύθμισαν το περιεχόμενο των κατευθύνσεων αυτού του ενιαίου λυκείου και τελικά η ταφόπετρα στην τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση μπαίνει με αυτό το νομοσχέδιο. Διότι, τι έγινε στο ενιαίο λύκειο; Καταργήθηκαν τα ΤΕΛ και τα πολυκλαδικά λύκεια και ενσωματώθηκαν στο ενιαίο λύκειο, υποτίθεται στο λύκειο τεχνολογικής κατεύθυνσης.

Εδώ οφείλω να πω ότι ο κ. Ακριτίδης με τις παρατηρήσεις που έκανε, προσπαθώντας να αντικρούσει την απόφαση της Συγκλήτου του Πολυτεχνείου και παίρνοντας ειδικά ως παράδειγμα τη χημεία, μου έδωσε μία πάρα πολύ καλή ευκαιρία, να καταθέσω έγγραφο, που στην πρωτολογία μου δεν μπόρεσα να καταθέσω. Αυτά έχουν σχέση με το ποια εικόνα και υπόσταση δημιουργήθηκε στην τεχνολογική κατεύθυνση του ενιαίου λυκείου, που θα έπρεπε να είναι και η βάση και η κορωνίδα της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης, αφού αυτή αφομοίωσε τα ΤΕΛ και τα πολυκλαδικά λύκεια.

Θα καταθέσω, λοιπόν, την απόφαση της Συγκλήτου του

Πολυτεχνείου από 12.6.1998 ολόκληρη για τα Πρακτικά, διότι αποτελεί την εντονότερη κριτική που έχει διατυπωθεί στο ενιαίο λύκειο και ειδικά στην τεχνολογική κατεύθυνση και επικαλούμαι τα αποσπάσματα που επικαλέστηκα και χθες.

Ο κ. Ακριτίδης όμως είχε την ατυχία να επικαλεσθεί το μάθημα της χημείας και να αναγγύσει κάποιες περικοπές της εισήγησης του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ: Εσείς το είπατε.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Ναι και με αντικρούσατε με το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ: Με το πρόγραμμα του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, όχι με κουβέντες.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Εγώ σας διαβάζω και θα τα καταθέσω:

"Απόφαση 14.7.98. Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο, Σχολή Θετικών Επιστημών, Τμήμα Χημείας.

Σας γνωρίζουμε ότι η γενική συνέλευση του Τμήματος Χημείας στη συνεδρίαση της αποφάσισε να εκφράσει την έντονη αντίθεσή της στις προτάσεις του Υπουργείου για το νέο ωρολόγιο πρόγραμμα των τάξεων του λυκείου και τον τρόπο εισαγωγής στα Α.Ε.Ι., σε ό,τι αφορά το μάθημα της χημείας".

"Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Τμήμα Χημείας.

Η γενική συνέλευση του Τμήματος Χημείας στη συνεδρίαση της 22 Ιουνίου αποφάσισε να διαμαρτυρηθεί έντονα για την υποβάθμιση του μαθήματος χημείας στο ενιαίο λύκειο".

"Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Τμήμα Χημείας.

Κύριε Πρόεδρε, με τις προτάσεις του Υπουργείου για το νέο τρόπο εισαγωγής στα Α.Ε.Ι., θα θέλαμε να σας διαβιβάσουμε την έντονη δυσφορία του Τμήματος Χημείας για την υποβάθμιση της χημείας στα μαθήματα επιλογής".

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αυτά τα έγγραφα τι ημερομηνίες έχουν;

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Οι ημερομηνίες είναι 13.7.98, 6.7.98 και 9.6.98. Συνεχίζω, κύριε Υπουργέ:

"Πανεπιστήμιο Κρήτης, Τμήμα Χημείας, 20.7.98".

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Το ωρολόγιο πρόγραμμα για το ενιαίο λύκειο, ύστερα από ένα διάλογο που ξεκίνησε το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο με όλους τους εκπαιδευτικούς φορείς, προκειμένου να το διαμορφώσει, δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ στις 1 Δεκεμβρίου 1997.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Αυτό σας λέω κι εγώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Τώρα, παρατηρήσεις μετά από επτά μήνες από τη δημοσίευση ενός ωρολογίου προγράμματος...

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Τι σας λέω κι εγώ; Για το ωρολόγιο πρόγραμμα του ενιαίου λυκείου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ξέρετε ότι έχουν καθαρά συντεχνιακό χαρακτήρα.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Για όνομα του Θεού! Όλα τα πανεπιστήμια της Ελλάδος, η Ένωση Ελλήνων Χημικών -δεν πρόλαβα να σας διαβάσω- δεν ξέρουν όλοι αυτοί τι τους γίνεται για το μάθημα της χημείας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ, να τελειώσει ο διάλογος.

Συνεχίστε και ολοκληρώστε, κυρία Μπενάκη.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Είναι αληθείς ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ!

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Αληθείς είναι αυτά που κάνει το Υπουργείο, κύριε Ιωαννίδη, και όχι αυτά που λένε οι άνθρωποι οι ειδικοί του μαθήματος της χημείας.

Επομένως, τι θέλω να πω, κύριε Πρόεδρε, με αυτό; Ότι το ενιαίο λύκειο και ειδικά με τεχνολογική κατεύθυνση έμεινε εκκρεμές, μετέωρο, ανεπαρκές και ανύπαρκτο. Δηλαδή, το καλό κομμάτι της τεχνικής εκπαίδευσης έμεινε στον αέρα και έρχεται να συμπληρώσει αυτό το λάθος και να βάλει την ταφόπετρα το σημερινό νομοσχέδιο, που έπρεπε βέβαια να καλύψει κάποια κενά, τα οποία όχι μόνο δεν τα καλύπτει, αλλά τα διευρύνει και υποβαθμίζει τις σπουδές.

Δύο λόγια για το τι προβλέπει αυτό το νομοσχέδιο, ειδικά όσον αφορά το πρόγραμμα.

Με ποια βιβλία θα λειτουργήσουν αυτά τα τεχνικά επαγγελματικά εκπαιδευτήρια, που είναι οι παλιές Τ.Ε.Σ.;

Μας είπε το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο "με τα παλιά βιβλία", αλλά "ξέρετε, θα δώσουμε -λέει- οδηγίες στους καθηγητές, θα τους κάνουμε και μια επιμόρφωση και θα εφαρμόσουμε καινούρια πρόγραμμα".

Καλά, τότε θα γίνουν αυτά τα θαύματα; Θα χρησιμοποιηθούν τα παλιά βιβλία, διότι τα καινούρια θα βγουν σε δύο χρόνια, αλλά θα εφαρμοστούν με καινούριο τρόπο σε νέα προγράμματα. Θα εκπαιδεύσουν, δηλαδή, τους καθηγητές πριν από την 1η Σεπτεμβρίου.

Τους είδαμε αυτούς τους καθηγητές στην επιτροπή και οι άνθρωποι δεν ξέρουν τίποτε: Ούτε τι θα διδάξουν, ούτε πώς θα το διδάξουν και προπαντός πού θα πάνε να εμφανιστούν.

Και πρέπει να μας δώσετε μια εξήγηση, κύριε Υπουργέ. Είναι δυνατόν εννέα χιλιάδες εργαζομένους, εκ των οποίων μόνο οι χίλιοι οκτακόσιοι απορροφήθηκαν στο ενιαίο λύκειο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ, κυρία Μπενάκη, ολοκληρώστε.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Ε, ας γίνουν δέκα, κύριε Πρόεδρε, στρουγγυλά!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κυρία Μπενάκη, είναι πεντάλεπτο τρεις φορές για τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο. Επειδή όμως έχουμε ενότητα, υπάρχει και η σχετική ανοχή...

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Όχι, κάνατε τον πολλαπλασιασμό, κύριε Πρόεδρε ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κατά τον Κανονισμό είναι πέντε λεπτά επί τρεις φορές.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Εν πάση περιπτώσει, τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ορίστε.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Δεν θα μπω στα περί προεδρικών διαταγμάτων, διότι θα τα ξαναπούμε αύριο, αλλά θα ήθελα να πω στον κ. Κεδίκογλου, ότι φαίνεται ότι την ενόχλησή της η Κυβέρνηση την έδειξε για την επεξεργασία των προεδρικών διαταγμάτων με τον τρόπο που έκανε τις επιλογές των αντιπροέδρων του Συμβουλίου της Επικρατείας.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Άννα Μπενάκη -Ψαρούδα καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δεν έχει εκδηλώσει άλλος κύριος συνάδελφος ενδιαφέρον, για να μιλήσει επί της ενότητας αυτής.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 1 έως και 10 και θα τεθούν τα άρθρα σε ψηφοφορία, ένα προς ένα.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4, ως έχει στην έκθεση και στο πρακτικό της Διαρκούς Επιτροπής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό, ως έχει στην έκθεση και στο πρακτικό της Διαρκούς Επιτροπής, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6, ως έχει στην έκθεση και στο πρακτικό της Διαρκούς Επιτροπής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό, ως έχει στην έκθεση και στο πρακτικό της Διαρκούς Επιτροπής, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7, ως έχει στην έκθεση και στο πρακτικό της Διαρκούς επιτροπής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό, ως έχει στην έκθεση και στο πρακτικό της Διαρκούς Επιτροπής, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8, ως έχει στην

έκθεση και στο πρακτικό της Διαρκούς Επιτροπής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό, ως έχει στην έκθεση και στο πρακτικό της Διαρκούς Επιτροπής, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9, όπως συμπληρώθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Συνεπώς το άρθρο 9 έγινε δεκτό, όπως συμπληρώθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10, ως έχει στην έκθεση και στο πρακτικό της Διαρκούς Επιτροπής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Συνεπώς το άρθρο 10 έγινε δεκτό, ως έχει στην έκθεση και στο πρακτικό της Διαρκούς Επιτροπής, κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 12.50' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 13 Αυγούστου 1998 και ώρα 10.00' με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος, νομοθετική εργασία: α) συνέχιση της συζητήσεως επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων: "Δευτεροβάθμια Τεχνική - Επαγγελματική Εκπαίδευση και άλλες διατάξεις" και β) ψήφιση στο σύνολο του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ